

UNIUNEA EUROPEANA

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMFOSDRU

Fondul Social European
POSDRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
CLUJ-NAPOCA

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI, CLUJ NAPOCA
FACULTATEA DE MATEMATICĂ ȘI INFORMATICĂ

Liana Cioban

**Contribuții la teoria inegalităților
variaționale, problemelor de echilibru și de
optimizare prin intermediul dualității**

Rezumatul tezei de doctorat

Conducător de doctorat: Prof. Univ. Dr. Dorel Duca

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în
OAMENI

Titlul proiectului
„Studii doctorale inovative într-o societate bazată pe cunoaștere”
POSDRU/88/1.5/S/60185
Proiect cofinanțat din Fondul Social European
prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane
2007-2013

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
Departamentul Cercetare și Management de Programe
Str. Universității, nr. 7-9, 400091 Cluj-Napoca
Tel. (00) 40 - 264 - 40.53.00*; int. 5329
Fax: 40 - 264 - 59.19.06
E-mail: bd_posdru2008@ubbcluj.ro

Cuprins

Introducere	5
1 Preliminarii	10
1.1 Noțiuni și rezultate	10
1.2 Condiții de regularitate pentru Probleme de Optimizare	10
1.2.1 Problema de optimizare scalară generală	10
1.2.2 Cazuri particulare	10
2 Inegalități variaționale	11
2.1 Dualitate pentru ε -inegalități variaționale prin intermediul calculului subdiferențial	11
2.1.1 O abordare cu funcții de perturbare a ε -inegalităților variaționale	12
2.1.2 Cazuri particulare	13
2.1.3 Cazul compunerii	16
2.2 Funcții gap pentru inegalități variaționale cu ajutorul dualității conjugate	17
2.2.1 O funcție gap pentru inegalitatea variațională generală	18
2.2.2 Cazuri particulare	19
2.2.3 Funcția dual gap pentru inegalitatea variațională generală	23
2.3 Condiții de optim pentru inegalități variaționale	24
2.3.1 Condiții de optim pentru inegalități variaționale bazate pe calcul subdiferențial	25
2.3.2 Condiții secvențiale pentru inegalități variaționale	25
3 Probleme de echilibru	28
3.1 Dualitate pentru o problemă de echilibru extinsă	28
3.1.1 Condiții de optim pentru o problemă de optimizare	28
3.1.2 Dualitate pentru problema de echilibru (<i>CEP</i>)	29
3.1.3 Cazuri particulare	32
3.2 Funcții gap pentru probleme de echilibru	32
3.2.1 O funcție gap pentru problema de echilibru generală	32
3.2.2 Cazuri particulare	33
3.2.3 Funcția dual gap pentru problema de echilibru generală	34
3.3 Condiții de optim pentru probleme de echilibru	35
3.3.1 Condiții de optim pentru probleme de echilibru bazate pe calcul subdiferențial	35
3.3.2 Condiții secvențiale pentru probleme de echilibru	37
4 Probleme de optimizare și $(0, 2)$ η-probleme de optimizare aproximante	40
4.1 Introducere și preliminarii	40

4.2	Conexiuni între soluțiile admisibile ale $(0,2)$ η -problemei de optimizare aproximante și soluțiile admisibile ale problemei originale	42
4.3	Conexiuni între soluțiile optime ale $(0,2)$ η -problemei de optimizare aproximantă și soluțiile optime ale problemei originale	42
4.4	Dualitate	44
	Bibliografie	46

Introducere

Tăria și importanța științei s-a demonstrat încă o dată în cel de-al Doilea Război Mondial când victoria a fost a celor care au folosit ultimele descoperiri din fizică, chimie, matematică, informatică. În 1939, Leonid Kantorovich a dezvoltat ceea ce astăzi poartă denumirea de programare liniară pentru a planifica ieșirile și intrările pentru a minimiza astfel costurile și de a maximiza pierderile inamicului.

Mai târziu, în 1947, George B. Dantzig a publicat metoda simplex ca metodă de rezolvare a problemei de programare liniare în timp ce John von Neumann a dezvoltat teoria dualității ca o soluție la această problemă, împreună cu aplicațiile ei în teoria jocurilor. Multe concepte din teoria optimizării, cum ar fi și dualitatea, convexitatea și generalizările acestora au fost inspirate de idei provenind din programarea liniară care s-a extins mult datorită utilizării ei în microeconomie, inginerie, transport, planificare, producție și altele. În practică, de cele mai multe ori întâlnim probleme de optimizare care implică funcții convexe care să fie minimizate, funcții care nu sunt în mod necesar liniare. Din această cauză și datorită interesului pentru calculul variațional, studiul mulțimilor și funcțiilor convexe au înregistrat un interes crescut. Primele lucrări în domeniu sunt datorate matematicienilor ca Fenchel, Moreau, Brøndsted, Rockafellar, lucrări care includ noțiuni din teoria funcțiilor complexe, funcțiilor conjugate, dualitate.

Condiții necesare pentru soluții optime ale problemei de programare liniare au fost date de Karush-Kuhn-Tucker, care admit restricții de tip inegalitate, și care generalizează metoda multiplicatorilor lui Lagrange care permite doar restricții de tip egalitate. Pentru ca un punct de minim să satisfacă condițiile Karush-Kuhn-Tucker, acesta trebuie să satisfacă câteva condiții de regularitate.

Studiul problemei de optimizare clasice este bine prezentată în literatura de specialitate. În cele mai multe lucrări, soluția optimă a acestei probleme poate fi obținută prin atașarea unei probleme duale. Dualitatea este o metodă intens studiată, amintim aici dualitatea Lagrange și Fenchel. Problemele de optimizare sunt folosite ca mijloc în rezolvarea altor clase de probleme cum ar fi inegalitățile variaționale și problemele de echilibru.

Scopul principal al prezentei lucrări este de a studia diferite inegalități variaționale, probleme de echilibru și probleme de optimizare și de a caracteriza soluțiile acestor probleme prin intermediul dualității.

Această teză este structurată în patru capitole, care sunt prezentate pe scurt subliniind cele mai importante rezultate.

În **Capitolul 1**, Secțiunea 1.1, sunt prezentate câteva noțiuni și rezultate din analiza funcțională și analiza convexă. Apoi sunt prezentate în Secțiunea 1.2 câteva condiții de regularitate pentru problema de optimizare scalară generală și duala ei, probleme care sunt exprimate

cu ajutorul unei funcții de perturbare. Condițiile de regularitate sunt folosite pentru a asigura dualitatea tare între cele două probleme. De asemenea, sunt prezentate condițiile de regularitate pentru câteva cazuri particulare.

Capitolul 2 se ocupă cu inegalitățile variaționale. În prima secțiune a acestui capitol introducem o ε -inegalitate variațională și duala ei, formulate cu ajutorul unei funcții de perturbare și a unui operator multivoc. Rezultatele principale ale subsecțiunii 2.1 asigură că dacă funcția implicată este proprie, convexă și dacă o condiție de regularitate este îndeplinită, dacă ε -inegalitatea variațională admite soluție atunci și duala ei admite o soluție. Invers, când ε -inegalitatea variațională duală admite soluție și funcția implicată este proprie, convexă și inferior semicontinuă, atunci și primala ei admite o soluție. Subliniem faptul că nu avem nevoie de condiție de regularitate pentru validitatea acestui rezultat. Mai departe, dăm rezultate similare pentru câteva cazuri particulare când particularizăm funcția de perturbare. Printre aceste cazuri particulare redescoperim schema duală cu ε -inegalități variaționale considerată de Kum, Kim și Lee dată în spații finit dimensionale. Am îmbunătățit rezultatele date în [94] arătând că teoremele referitoare la implicația ε -inegalitatea variațională primală admite soluție atunci și ε -inegalitatea variațională duală admite soluție și vice versa, au loc în condiții mai slabe. Un exemplu este dat pentru a justifica folosirea condițiilor mai slabe. Schema de dualitate propusă de Mosco în [113] cu privire la inegalități variaționale poate fi văzută ca un caz particular a rezultatelor noastre principale. La finalul acestei secțiuni, dăm rezultate de dualitate pentru perechea duală de ε -inegalități variaționale în care este implicat cazul în care avem suma de două funcții din care una este compusă cu o altă funcție.

În Secțiunea 2.2 introducem inegalitatea variațională generală de tip Stampacchia. În Subsecțiunea 2.2.1 reformulăm această inegalitate variațională într-o problemă de optimizare care depinde de o variabilă fixată. Atașăm acestei probleme de optimizare o duală și definim o funcție cu ajutorul valorii optime a dualei. Condițiile de regularitate care asigură dualitatea tare pentru această pereche primală-duală de probleme de optimizare joacă un rol important în demonstrarea faptului că această funcție introdusă este funcție gap pentru inegalitatea variațională generală. Convexitatea acestei funcții este asigurată în anumite ipoteze de convexitate și monotonie. În Subsecțiunea 2.2.2 sunt prezentate câteva funcții gap pentru cazuri particulare ale inegalității variaționale generală și redescoperim câteva funcții gap introduse în literatura de specialitate de Altangerel, Boț și Wanka. Sunt date rezultate îmbunătățite ale celor date de Altangerel et al. folosind condiții de regularitate mai slabe. Un exemplu este dat ca să justifice folosirea unor condiții mai slabe. În Subsecțiunea 2.2.3 introducem o funcție dual gap pentru inegalitatea variațională generală prin intermediul unei inegalități variaționale generală de tip Minty. Arătăm că în condiții de monotonie și continuitate, inegalitatea variațională generală de tip Stampacchia și inegalitatea variațională generală de tip Minty sunt echivalente. Construim o funcție dual gap reformulând inegalitatea variațională generală de tip Minty într-o problemă de optimizare, atașându-i o duală și definind o funcție cu ajutorul valorii optime a problemei duale. Se demonstrează în condiții de monotonie că cele două funcții pot fi comparate. Rezultatul principal al acestei secțiuni dă condiții care să asigure că funcția introdusă cu ajutorul inegalității variaționale de tip Minty este funcție gap pentru inegalitatea variațională generală de tip Stampacchia. Facem remarca că această funcție este o funcție convexă. În ultima parte a acestei secțiuni particularizăm funcția dual gap pentru câteva cazuri particulare redescoperind astfel funcții dual gap introduse în [3, Secțiunea

4]. De asemenea, este prezentat un exemplu care arată că în general funcția gap și funcția dual gap nu coincid, chiar dacă toate condițiile teoremelor ce asigură că acestea sunt funcții gap sunt îndeplinite.

În ultima secțiune a acestui capitol, Secțiunea 2.3, dăm condiții de optim bazate pe calculul subdiferențial pentru inegalitatea variațională generală și pentru câteva cazuri particulare. În Subsecțiunea 2.3.2 prezentăm caracterizări secvențiale pentru soluțiile inegalității variaționale generale dar și pentru cazurile ei particulare. Acest tip de caracterizare este aplicabil în absența unei condiții de regularitate. Folosim ca și instrument de lucru condițiile secvențiale date de Boț, Csetnek și Wanka în [28, 29] pentru probleme de optimizare. Câteva exemple vin să justifice utilitatea unor astfel de caracterizări secvențiale.

Capitolul 3 este dedicat problemelor de echilibru. Acest capitol este împărțit în trei secțiuni. Secțiunea 3.1 generalizează problema de echilibru considerată de Bigi, Castellani și Kassay [19]. Am considerat o problemă de echilibru cu suma de două funcții în care una este compusă cu un operator liniar. În subsecțiunea 3.1.1 dăm condiții de regularitate pentru o problemă de optimizare cu sumă de trei funcții, una fiind compusă cu un operator liniar, condiție necesară în secțiunea următoare. În Subsecțiunea 3.1.2 atașăm problemei de echilibru, o problemă de optimizare. Dăm rezultate care stabilesc conexiuni între problema de echilibru și problema de optimizare atașată. Folosind caracterizări cu subdiferențiale, atașăm problemei de echilibru, o problemă duală. Sunt date apoi rezultate de dualitate pentru această pereche duală de probleme de echilibru. Apoi atașăm problemei de echilibru o funcție Lagrange și arătăm că soluțiile problemei de echilibru și ale dualei ei sunt strict legate de punctele și ale funcției Lagrange. Considerăm apoi și duala Fenchel a problemei de optimizare atașate problemei de echilibru. Această problemă de optimizare duală nu este forma de optimizare a problemei de echilibru duală, dar dăm condiții astfel încât să asigurăm relații între ele. De asemenea, dăm rezultate care garantează că toate soluțiile problemei de echilibru și ale dualei ei pot fi găsite folosind problema de optimizare atașată, respectiv, duala ei. Acest ultim rezultat este dat în ipoteze care folosesc condiția de regularitate prezentată în subsecțiunea 3.1.1. În ultima parte a acestei secțiuni prezentăm câteva cazuri particulare ale rezultatelor noastre, reușind să redescoperim rezultate introduse în literatură de către Bigi et al. [19] pentru probleme de echilibru și de asemenea pentru inegalitățile variaționale considerate în Subsecțiunea 2.1.2 dacă considerăm cazuri particulare ale acestora.

Secțiunea 3.2 se referă la funcții gap introduse pentru problema generală de echilibru de tip Stampacchia, formulată cu ajutorul unei funcții de perturbare. Utilizând aceeași tehnică prezentată în Secțiunea 2.2 pentru inegalități variaționale, construim funcții gap pentru problema de echilibru generală. În ipoteze de convexitate și dacă o condiție de regularitate este îndeplinită asigurăm că funcția introdusă este funcție gap pentru problema de echilibru generală. Particularizând funcția de perturbare redescoperim câteva funcții gap introduse pentru probleme de echilibru în literatură de către Boț și Capătă în [26] și de către Altangerel et al. în [2]. Menționăm de asemenea că prin particularizarea la inegalități variaționale, redescoperim cadrul și rezultatele prezentate în Secțiunea 2.2.

În Subsecțiunea 3.2.3 introducem o funcție dual gap pentru problema de echilibru generală utilizând așa-numita problemă de echilibru de tip Minty care e strâns legată de problema de echilibru generală de tip Stampacchia. Pentru a formula funcția dual gap pentru problema de echilibru generală în sens Stampacchia sunt utilizate noțiuni generalizate de monotonie și convexi-

tate. Utilizând ipoteze precum monotonie, convexitate, hemicontinuitate stabilim incluziuni între mulțimea soluțiilor problemei de echilibru de tip Stampacchia și mulțimea soluțiilor problemei de echilibru de tip Minty. Rezultatul principal al acestei subsecțiuni oferă condiții pentru a asigura că funcția introdusă cu ajutorul problemei de echilibru de tip Minty este funcție gap pentru problema de echilibru de tip Stampacchia. De asemenea, câteva cazuri particulare sunt considerate și printre ele putem redescoperi situații referitoare la inegalități variaționale din subsecțiunea 2.2.3 și funcția dual gap considerată de Altangerel et al. în [2].

În ultima secțiunea a acestui capitol, Secțiunea 3.3, dăm caracterizări pentru soluțiile problemei de echilibru generale cu ajutorul calculului subdiferențial. Asemenea caracterizări sunt date și pentru câteva cazuri particulare. Particularizarea acestor rezultate la inegalități variaționale ne aduc înapoi rezultatele prezentate în Subsecțiunea 2.3.1. Ultima parte a acestei secțiuni cuprinde caracterizări fără condiții de regularitate pentru problemele de echilibru prezentate. Arătăm că rezultatele similare obținute pentru inegalități variaționale pot fi regăsite din caracterizările secvențiale pentru problemele de echilibru dacă particularizăm bifuncția din formularea problemei de echilibru la un operator.

Capitolul 4 este dedicat unei probleme de optimizare căreia îi atașăm o problemă de optimizare aproximantă. Pentru a demonstra echivalențe între cele două probleme am folosit o proprietate de convexitate generalizată și anume invexitate de ordin doi. Câteva exemple sunt oferite pentru a ilustra noțiunile teoretice. Se stabilesc legături între mulțimea soluțiilor admisibile ale problemei de optimizare originală și între mulțimea soluțiilor admisibile ale problemei de optimizare aproximantă. Apoi, se studiază conexiuni între soluțiile optime ale problemei de optimizare aproximante și soluțiile optime ale problemei de optimizare originale prin intermediul punctelor și ale funcțiilor Lagrange ale celor două probleme. În ultima secțiune a acestui capitol atașăm problemei de optimizare originale o problemă duală. Câteva rezultate asigură, în ipoteze potrivite, că dacă problema de optimizare duală admite soluție atunci și problema de optimizare aproximantă admite soluție și vice versa.

Contribuțiile originale ale autoarei sunt următoarele:

În Capitolul 2: Teoremele: 2.1.3, 2.1.5, 2.1.9, 2.1.12, 2.1.17, 2.1.19, 2.1.27, 2.1.28, 2.1.41, 2.1.45, 2.2.1, 2.2.4, 2.2.5, 2.2.7, 2.2.9, 2.2.10, 2.2.14, 2.2.16, 2.2.20, 2.2.22, 2.3.1, 2.3.2, 2.3.4, 2.3.5, 2.3.6, 2.3.7, 2.3.8, 2.3.9, 2.3.10, 2.3.11, 2.3.12, 2.3.17, 2.3.18; Propozițiile: 2.2.3, 2.2.19; Observațiile: 2.1.4, 2.1.6, 2.1.7, 2.1.8, 2.1.10, 2.1.11, 2.1.13, 2.1.14, 2.1.15, 2.1.16, 2.1.18, 2.1.20, 2.1.21, 2.1.22, 2.1.23, 2.1.24, 2.1.25, 2.1.26, 2.1.29, 2.1.30, 2.1.31, 2.1.32, 2.1.33, 2.1.34, 2.1.35, 2.1.37, 2.1.39, 2.1.40, 2.1.42, 2.1.43, 2.1.44, 2.1.46, 2.1.47, 2.1.47, 2.1.48, 2.1.49, 2.2.2, 2.2.6, 2.2.8, 2.2.11, 2.2.12, 2.2.15, 2.2.17, 2.2.21, 2.2.24, 2.2.25; 2.3.3; Exemplele: 2.1.36, 2.2.13, 2.2.23, 2.3.13, 2.3.14, 2.3.15, 2.3.16;

În Capitolul 3: Teoremele: 3.1.1, 3.1.3, 3.1.5, 3.1.7, 3.1.9, 3.1.10, 3.1.11, 3.1.14, 3.1.15, 3.1.16, 3.2.1, 3.2.13, 3.3.1, 3.3.3, 3.3.5, 3.3.8, 3.3.11, 3.3.13, 3.3.15, 3.3.16, 3.3.18; Corolariile: 3.1.12, 3.1.13, 3.2.11; Propozițiile: 3.2.8, 3.2.9, 3.2.12; Observațiile: 3.1.2, 3.1.4, 3.1.6, 3.1.8, 3.2.2, 3.2.3, 3.2.4, 3.2.10, 3.2.14, 3.2.15, 3.2.16; 3.3.2, 3.3.4, 3.3.6, 3.3.6, 3.3.7, 3.3.9, 3.3.10, 3.3.12, 3.3.14, 3.3.17; Exemplul 3.3.19.

În Capitolul 4: Teoremele: 4.2.3, 4.2.4, 4.3.2, 4.3.3, 4.3.5, 4.3.6, 4.3.7, 4.4.3, 4.4.4; Definițiile: 4.1.3, 4.1.8; Exemplele: 4.1.6, 4.1.7, 4.2.1, 4.2.2, 4.3.4; Observațiile: 4.1.5, 4.1.9, 4.1.11.

Aceste rezultate sunt incluse în următoarele lucrări: L. Cioban [45], L. Cioban [46], L.

Cioban [47], L. Cioban [48], L. Cioban [49], L. Cioban și E.R. Csetnek [50], L. Cioban și E.R. Csetnek [51], L. Cioban și D. Duca [52].

Cuvinte cheie: analiză convexă, funcții conjugate, subdiferențială (convexă), soluție optimă, teoria perturbării, dualitate Fenchel și Lagrange, ε -inegalitate variațională, ε -subdiferențială, ε -condiții de optim, inegalitate variațională, problemă de echilibru, funcție gap, funcție dual gap, condiții secvențiale, funcție Lagrange, punct șa, problemă de optimizare, $(0, 2) - \eta$ - problemă de optimizare aproximantă.

Mulțumiri

Încep prin a-mi exprima recunoștința față de îndrumătorul meu de doctorat, Prof. Univ. Dr. Dorel Duca pentru că m-a sfătuit cu răbdare și m-a încurajat pe tot parcursul programului de doctorat.

Nu am cuvinte suficiente pentru a-mi exprima mulțumirile și recunoștința Dr. Robert Ernő Csetnek pentru ajutorul său neprețuit acordat în timpul celor opt luni de stagiu de cercetare la departamentul de cercetare al Facultății de Matematică de la Universitatea de Tehnologie din Chemnitz, care m-a introdus în domenii noi de cercetare, m-a ghidat și a lucrat împreună cu mine în obținerea unor rezultate semnificative. Doresc să mulțumesc Prof. Dr. Gert Wanka pentru că mi-a asigurat un mediu excelent de cercetare în timpul stagiului de cercetare de la Chemnitz University of Technology, și vreau să mulțumesc, de asemenea, Dr. Radu Ioan Boț și Dr. Sorin-Mihai Grad pentru amabilitatea cu care m-au primit în grupul lor de cercetare dar și pentru prietenia lor.

A fost un mare privilegiu să-mi petrec ultimii trei ani în Departamentul de Analiză și Optimizare al Facultății de Matematică și Informatică. Membrii săi îmi vor rămâne mereu dragi. Mulțumiri speciale sunt aduse pentru comisia de îndrumare formată din Prof. Univ. Dr. Liana Lupșa, Prof. Univ. Dr. Kassay Gábor, Conf. Univ. Dr. Tiberiu Trif, pentru sprijinul lor și sugestiile utile.

Sunt, de asemenea, recunoscătoare pentru sprijinul financiar dat de Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca și de Institutul de Studii Doctorale intermediul Proiectului POS-DRU/88/1.5/S/60185.

Nu în ultimul rând, doresc să mulțumesc familiei mele. Dragostea mamei mele mi-a oferit inspirație și forță. Nu aș putea să mulțumesc niciodată îndeajuns tatălui meu pentru sprijinul necondiționat. Le datorez totul și aș vrea să le pot arăta doar cât de mult îi iubesc și îi apreciez. Neprețuita familie a fratelui meu mi-a oferit sprijin spiritual, caldura și bucurie prin zâmbetele și inocența nepoților mei iubiți David și Tania.

În cele din urma, aș dori să dedic această lucrare părinților mei care m-au încurajat și au crezut în mine în tot acest timp.

Capitolul 1

Preliminarii

În acest capitol sunt date noțiuni și rezultate folosite în această teză.

1.1 Noțiuni și rezultate

În toată teza voi folosi noțiunile și notațiile clasice ale analizei funcționale și ale analizei convexe ([14, 22, 23, 24, 34, 57, 58, 59, 79, 80, 81, 119, 122, 133]).

1.2 Condiții de regularitate pentru Probleme de Optimizare

Este bine cunoscut faptul că valoarea optimă a problemei de optimizare duală nu este mai mare decât valoarea optimă a problemei de optimizare primale. În literatura de specialitate acest lucru poartă denumirea de dualitate slabă. Condițiile de regularitate sunt folosite pentru a asigura dualitatea tare, adică acea situație în care valoarea optimă a problemei de optimizare primală este egală cu valoarea optimă a problemei de optimizare duală și aceasta din urmă are o soluție optimă.

1.2.1 Problema de optimizare scalară generală

Scopul acestei secțiuni este să prezinte câteva condiții de regularitate pentru problema scalară de optimizare generală și pentru duala ei, care sunt exprimate cu ajutorul unei funcții de perturbare.

1.2.2 Cazuri particulare

Această secțiune prezintă condiții de regularitate pentru câteva cazuri particulare de probleme de optimizare utilizate pe parcursul tezei. Cazurile prezentate aici sunt cazul cu compunere, cazul $f + g \circ A$, cazul $f + \delta_{-K} \circ A$, cazul $g \circ A$, cazul $f + g$, cazul $f + \delta_K$, cazul cu restricții geometrice și cu conuri.

Capitolul 2

Inegalități variaționale

O inegalitate care implică o funcțională și a cărei soluții trebuie găsite pentru toate valorile unei variabile care aparține de obicei unei mulțimi convexe, este numită inegalitate variațională. Teoria matematică despre inegalități variaționale a fost dezvoltată începând cu problema lui Signorini, care constă în găsirea echilibrului unui corp elastic și neomogen care stă pe o suprafață rigidă și care se supune numai forței de masă proprii. [63]. Funcționala implicată în problema lui Signorini a fost obținută dintr-o problemă variațională. Aplicabilitatea acestei teorii a fost extinsă și include probleme din fizică, optimizare, economie, finanțe, teoria jocurilor, etc.

2.1 Dualitate pentru ε -inegalități variaționale prin intermediul calculului subdiferențial

Cercetarea care face subiectul acestei secțiuni este motivată de următoarea schemă de dualitate referitoare la ε -inegalități variaționale propusă de Kum, Kim și Lee în [94]. Pentru $\varepsilon \geq 0$ se consideră următoarea ε -inegalitate:

$$\begin{aligned} \text{(VI)}_{\varepsilon}^{f,A} \quad & \text{Găsiți } \bar{x} \in \mathbb{R}^n \text{ pentru care să existe } v \in F(\bar{x}), \\ & \text{a.î. } \langle v, x - \bar{x} \rangle \geq f(A\bar{x}) - f(Ax) - \varepsilon \quad \forall x \in \mathbb{R}^n, \\ \text{(DVI)}_{\varepsilon}^{f,A} \quad & \text{Găsiți } \bar{y} \in \mathbb{R}^m \text{ pentru care să existe } w \in A(F^{-1}(-A^*\bar{y})), \\ & \text{a.î. } \langle w, y - \bar{y} \rangle \leq f^*(y) - f^*(\bar{y}) + \varepsilon \quad \forall y \in \mathbb{R}^m, \end{aligned}$$

unde $F : \mathbb{R}^n \rightrightarrows \mathbb{R}^n$ este un operator multivoc, $f : \mathbb{R}^m \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ este o funcție proprie, convexă și inferior semicontinuă, $A : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ este un operator liniar care îndeplinește $A^{-1}(\text{dom } f) \neq \emptyset$, f^* este conjugata Fenchel a funcției f și A^* este operatorul adjunct al lui A .

În cele ce urmează extindem schema de dualitate a lui Kum, Kim și Lee în spațiul infinit dimensional. În locul funcției $f \circ A$ în formularea problemei $(\text{VI})_{\varepsilon}^{f,A}$, considerăm o funcție generală de perturbare. Atașăm acestei ε -inegalități variaționale o duală, în care se folosește conjugata funcției de perturbare. Utilizând puternica tehnică a calculului subdiferențial ([30, 32, 78, 133]) arătăm că dacă funcția implicată este proprie, convexă și dacă o condiție de regularitate este îndeplinită,

dacă ε -inegalitatea variațională primală admite soluție atunci și duala ei admite soluție. Invers, când ε -inegalitatea variațională duală admite soluție și funcția implicată este proprie, convexă și inferior semicontinuă, atunci și primala admite soluție. Observăm că pentru această implicație nu avem nevoie de condiție de regularitate. Considerăm câteva cazuri particulare ale rezultatelor principale. Arătăm că schema duală propusă de Kum, Kim și Lee rezultă ca și caz particular a rezultatelor principale. De asemenea menționăm că schema de dualitate propusă de Mosco în [113] referitoare la inegalități variaționale, poate fi văzută ca un alt caz particular al rezultatelor noastre.

2.1.1 O abordare cu funcții de perturbare a ε -inegalităților variaționale

În această secțiune introducem o ε -inegalitate variațională generală și duala acesteia. Arătăm că dacă anumite condiții sunt îndeplinite, primala are soluție dacă și numai dacă duala are soluție. Tehnicile se bazează pe calculul ε -subdiferențial, în contextul în care condițiile de regularitate joacă un rol foarte important.

Considerăm acum ε -inegalitățile variaționale generale anunțate. Fie $F : X \rightrightarrows X^*$ o funcție multivocă. Pentru $\varepsilon \geq 0$ considerăm următoarea ε -inegalitate variațională:

$$\begin{aligned} (VI)_\varepsilon^\Phi \quad & \text{Găsiți } \bar{x} \in X \text{ pentru care să existe } v \in F(\bar{x}), \\ & \text{a.î. } \langle v, x - \bar{x} \rangle \geq \Phi(\bar{x}, 0) - \Phi(x, 0) - \varepsilon \quad \forall x \in X. \end{aligned} \quad (2.1)$$

ε -inegalității variaționale generale $(VI)_\varepsilon^\Phi$ îi atașăm următoarea ε -inegalitate variațională duală:

$$\begin{aligned} (DVI)_\varepsilon^\Phi \quad & \text{Găsiți } (\bar{x}^*, \bar{y}^*) \in X^* \times Y^* \text{ pentru care să existe } w \in F^{-1}(-\bar{x}^*), \\ & \text{a.î. } \langle w, x^* - \bar{x}^* \rangle \leq \Phi^*(x^*, y^*) - \Phi^*(\bar{x}^*, \bar{y}^*) + \varepsilon \quad \forall (x^*, y^*) \in X^* \times Y^*. \end{aligned} \quad (2.2)$$

În cele ce urmează arătăm că, dacă o condiție de regularitate este îndeplinită și funcția Φ este proprie, convexă și inferior semicontinuă, atunci $(VI)_\varepsilon^\Phi$ admite soluție dacă și numai dacă $(DVI)_\varepsilon^\Phi$ admite soluție.

Teorema 2.1.3 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [50]) *Fie $\Phi : X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie și convexă astfel încât $0 \in \text{pr}_Y(\text{dom } \Phi)$ și presupunem că una din condițiile de regularitate (RC_i^Φ) , $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$, este îndeplinită. Presupunem că pentru un $\varepsilon \geq 0$ fixat, $\bar{x} \in X$ este o soluție pentru $(VI)_\varepsilon^\Phi$ și $v \in F(\bar{x})$ satisface (2.1). Atunci și $(DVI)_\varepsilon^\Phi$ admite soluție și o soluție a ei poate fi construită astfel: luăm orice \bar{y}^* astfel încât $(-v, \bar{y}^*) \in \partial_\varepsilon \Phi(\bar{x}, 0)$. Atunci $(-v, \bar{y}^*)$ este o soluție pentru $(DVI)_\varepsilon^\Phi$ și $\bar{x} \in F^{-1}(v)$ satisface (2.2).*

Teorema 2.1.5 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [50]) *Fie $\Phi : X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie, convexă și inferior semicontinuă astfel încât $0 \in \text{pr}_Y(\text{dom } \Phi)$. Presupunem că pentru $\varepsilon \geq 0$ fixat, $(\bar{x}^*, \bar{y}^*) \in X^* \times Y^*$ este o soluție pentru $(DVI)_\varepsilon^\Phi$ și $w \in F^{-1}(-\bar{x}^*)$ satisface (2.2). Atunci și $(VI)_\varepsilon^\Phi$ admite soluție și w este o soluție pentru $(VI)_\varepsilon^\Phi$ și $-\bar{x}^* \in F(w)$ satisface (2.1).*

Observația 2.1.6 *Subliniem faptul că pentru validitatea acestei teoreme nu avem nevoie de condiție de regularitate.*

Observația 2.1.7 *Este evident, din formularea $(VI)_\varepsilon^\Phi$ că \bar{x} trebuie să aparțină $\text{dom } \Phi(\cdot, 0)$. Mai mult, elementul (\bar{x}^*, \bar{y}^*) din $(DVI)_\varepsilon^\Phi$ aparține $\text{dom } \Phi^*$ și $(w, 0) \in \text{dom } \Phi^{**}$.*

2.1.2 Cazuri particulare

În această subsecțiune considerăm câteva cazuri particulare a rezultatelor generale obținute mai sus. Printre altele, redescoperim și îmbunătățim schema de dualitate referitoare la inegalități variaționale considerată de Kum, Kim & Lee [94] și Mosco [113]. În continuare X și Y sunt spații reale local convexe separate.

Cazul $f + g \circ A$

Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$, $g : Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ funcții proprii și convexe și $A : X \rightarrow Y$ un operator liniar continuu, îndeplinind $\text{dom } f \cap A^{-1}(\text{dom } g) \neq \emptyset$.

Pentru $\varepsilon, \varepsilon_1, \varepsilon_2 \geq 0$ considerăm următoarele ε -inegalități variaționale:

$$\begin{aligned} (VI)_{\varepsilon}^{f,g,A} \quad & \text{Găsiți } \bar{x} \in X \text{ pentru care să existe } v \in F(\bar{x}), \\ & \text{a.î. } \langle v, x - \bar{x} \rangle \geq (f + g \circ A)(\bar{x}) - (f + g \circ A)(x) - \varepsilon \quad \forall x \in X \end{aligned} \quad (2.3)$$

$$\begin{aligned} (DVI)_{\varepsilon_1, \varepsilon_2}^{f,g,A} \quad & \text{Găsiți } (\bar{x}^*, \bar{y}^*) \in X^* \times Y^* \text{ pentru care să existe} \\ & (w_1, w_2) \in (F^{-1}(-\bar{x}^* - A^*\bar{y}^*) \times A(F^{-1}(-\bar{x}^* - A^*\bar{y}^*))) \cap \Delta_X^A, \\ & \text{a.î. } \begin{cases} \langle w_1, x^* - \bar{x}^* \rangle \leq f^*(x^*) - f^*(\bar{x}^*) + \varepsilon_1 \quad \forall x^* \in X^*, \\ \langle w_2, y^* - \bar{y}^* \rangle \leq g^*(y^*) - g^*(\bar{y}^*) + \varepsilon_2 \quad \forall y^* \in Y^*, \end{cases} \end{aligned} \quad (2.4)$$

unde $\Delta_X^A = \{(x, Ax) : x \in X\}$.

Următoarele două teoreme rezumă rezultatele de dualitate obținute pentru $(VI)_\varepsilon^{f,g,A}$ și $(DVI)_{\varepsilon_1, \varepsilon_2}^{f,g,A}$.

Teorema 2.1.9 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [50]) *Fie $g : Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ și $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ două funcții proprii și convexe și $A : X \rightarrow Y$ un operator liniar continuu îndeplinind $\text{dom } f \cap A^{-1}(\text{dom } g) \neq \emptyset$. Presupunem că una din condițiile de regularitate $(RC_i^{f,g,A})$, $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Presupunem că pentru $\varepsilon \geq 0$ fixat, $\bar{x} \in X$ este o soluție pentru $(VI)_\varepsilon^{f,g,A}$ și $v \in F(\bar{x})$ satisface (2.3). Atunci există $\varepsilon_1, \varepsilon_2 \geq 0$, $\varepsilon_1 + \varepsilon_2 = \varepsilon$, astfel încât $(DVI)_{\varepsilon_1, \varepsilon_2}^{f,g,A}$ admite soluție și o soluție poate fi construită după cum urmează: luăm orice $\alpha_1 \in \partial_{\varepsilon_1} f(\bar{x})$ și $\alpha_2 \in \partial_{\varepsilon_2} g(A\bar{x})$ cu $v = -\alpha_1 - A^*\alpha_2$. Atunci $(\bar{x}^*, \bar{y}^*) := (\alpha_1, \alpha_2) \in X^* \times Y^*$ este o soluție pentru $(DVI)_{\varepsilon_1, \varepsilon_2}^{f,g,A}$ și $(w_1, w_2) := (\bar{x}, A\bar{x}) \in (F^{-1}(-\alpha_1 - A^*\alpha_2) \times A(F^{-1}(-\alpha_1 - A^*\alpha_2))) \cap \Delta_X^A$ satisface (2.4).*

Observația 2.1.10 *Abordarea construcției soluției pentru $(DVI)_{\varepsilon_1, \varepsilon_2}^{f,g,A}$ este bine definită.*

Observația 2.1.11 *În locul problemei $(DVI)_{\varepsilon_1, \varepsilon_2}^{f,g,A}$ se poate considera următoarea ε -inegalitate variațională:*

$$\begin{aligned}
(\overline{DVI})_{\varepsilon}^{f,g,A} \quad & \text{Găsiți } (\bar{x}^*, \bar{y}^*) \in X^* \times Y^* \text{ pentru care să existe } (w_1, w_2) \in \\
& (F^{-1}(-\bar{x}^* - A^*\bar{y}^*) \times A(F^{-1}(-\bar{x}^* - A^*\bar{y}^*))) \cap \Delta_X^A \text{ a.î. } \forall (x^*, y^*) \in X^* \times Y^* \\
& \langle w_1, x^* - \bar{x}^* \rangle + \langle w_2, y^* - \bar{y}^* \rangle \leq f^*(x^*) + g^*(y^*) - f^*(\bar{x}^*) - g^*(\bar{y}^*) + \varepsilon. \quad (2.5)
\end{aligned}$$

Se poate arăta că dacă pentru un $\varepsilon \geq 0$ dat $(VI)_{\varepsilon}^{f,g,A}$ admite soluție, atunci și $(\overline{DVI})_{\varepsilon}^{f,g,A}$ admite soluție și o soluție a ei poate fi construită ca în Teorema 2.1.9.

Teorema 2.1.12 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [50]) Fie $g : Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ și $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ două funcții proprii, convexe și inferior semicontinue și $A : X \rightarrow Y$ un operator liniar continuu îndeplinind $\text{dom } f \cap A^{-1}(\text{dom } g) \neq \emptyset$. Presupunem că pentru $\varepsilon_1, \varepsilon_2 \geq 0$ fixați, $(\bar{x}^*, \bar{y}^*) \in X^* \times Y^*$ este o soluție pentru $(DVI)_{\varepsilon_1, \varepsilon_2}^{f,g,A}$ și $(w_1, w_2) \in (F^{-1}(-\bar{x}^* - A^*\bar{y}^*) \times A(F^{-1}(-\bar{x}^* - A^*\bar{y}^*))) \cap \Delta_X^A$ satisface (2.4). Atunci, pentru $\varepsilon = \varepsilon_1 + \varepsilon_2$, $(VI)_{\varepsilon}^{f,g,A}$ admite soluție, w_1 este o soluție pentru $(VI)_{\varepsilon}^{f,g,A}$ și $-\bar{x}^* - A^*\bar{y}^* \in F(w_1)$ satisface (2.3).

Cazul $f + \delta_{-K} \circ A$

Să particularizăm rezultatele de dualitate pentru $(VI)_{\varepsilon}^{f,g,A}$ și $(DVI)_{\varepsilon_1, \varepsilon_2}^{f,g,A}$ la cazul $g = \delta_{-K}$, unde $K \subseteq Y$ este un con convex închis și nevid. Ca și în subsecțiunea anterioară, $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ este o funcție proprie și convexă și $A : X \rightarrow Y$ este un operator liniar continuu, îndeplinind $\text{dom } f \cap A^{-1}(-K) \neq \emptyset$.

Pentru $\varepsilon, \varepsilon_1, \varepsilon_2 \geq 0$ considerăm următoarele ε -inegalități variaționale:

$$\begin{aligned}
(VI)_{\varepsilon}^{f,K,A} \quad & \text{Găsiți } \bar{x} \in A^{-1}(-K), \text{ pentru care să existe } v \in F(\bar{x}), \\
& \text{a.î. } \langle v, x - \bar{x} \rangle \geq f(\bar{x}) - f(x) - \varepsilon \quad \forall x \in A^{-1}(-K). \quad (2.6)
\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
(DVI)_{\varepsilon_1, \varepsilon_2}^{f,K,A} \quad & \text{Găsiți } (\bar{x}^*, \bar{y}^*) \in X^* \times K^* \text{ pentru care să existe} \\
& (w_1, w_2) \in (F^{-1}(-\bar{x}^* - A^*\bar{y}^*) \times A(F^{-1}(-\bar{x}^* - A^*\bar{y}^*))) \cap \Delta_X^A \\
& \text{a.î. } \begin{cases} \langle w_1, x^* - \bar{x}^* \rangle \leq f^*(x^*) - f^*(\bar{x}^*) + \varepsilon_1 \quad \forall x^* \in X^* \\ \langle w_2, y^* - \bar{y}^* \rangle \leq \varepsilon_2 \quad \forall y^* \in K^*. \end{cases} \quad (2.7)
\end{aligned}$$

Următoarele rezultate sunt cazuri particulare ale Teoremei 2.1.9 și Teoremei 2.1.12.

Teorema 2.1.17 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [50]) Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie și convexă, $K \subseteq Y$ un con convex și închis și $A : X \rightarrow Y$ un operator liniar continuu îndeplinind $\text{dom } f \cap A^{-1}(-K) \neq \emptyset$ și presupunem că una din condițiile de regularitate $(RC_i^{f,K,A})$, $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Presupunem că pentru $\varepsilon \geq 0$ fixat, $\bar{x} \in A^{-1}(-K)$ este o soluție pentru $(VI)_{\varepsilon}^{f,K,A}$ și $v \in F(\bar{x})$ satisface (2.6). Atunci există $\varepsilon_1, \varepsilon_2 \geq 0$, $\varepsilon_1 + \varepsilon_2 = \varepsilon$, astfel încât $(DVI)_{\varepsilon_1, \varepsilon_2}^{f,K,A}$ admite soluție și o soluție a ei poate fi construită după cum urmează: luăm orice $\alpha_1 \in \partial_{\varepsilon_1} f(\bar{x})$ și $\alpha_2 \in N_{-K}^{\varepsilon_2}(A\bar{x})$ cu $v = -\alpha_1 - A^*\alpha_2$. Atunci $(\alpha_1, \alpha_2) \in X^* \times K^*$ este o soluție pentru $(DVI)_{\varepsilon_1, \varepsilon_2}^{f,K,A}$ și $(\bar{x}, A\bar{x}) \in (F^{-1}(-\alpha_1 - A^*\alpha_2) \times A(F^{-1}(-\alpha_1 - A^*\alpha_2))) \cap \Delta_X^A$ satisface (2.7).

Teorema 2.1.19 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [50]) Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie, convexă și inferior semicontinuuă, $K \subseteq Y$ un con convex și închis și $A : X \rightarrow Y$ un operator liniar continuu îndeplinind $\text{dom } f \cap A^{-1}(-K) \neq \emptyset$. Presupunem că pentru $\varepsilon_1, \varepsilon_2 \geq 0$ fixați, $(\bar{x}^*, \bar{y}^*) \in X^* \times K^*$ este o soluție pentru $(DVI)_{\varepsilon_1, \varepsilon_2}^{f, K, A}$ și $(w_1, w_2) \in (F^{-1}(-\bar{x}^* - A^*\bar{y}^*) \times A(F^{-1}(-\bar{x}^* - A^*\bar{y}^*))) \cap \Delta_X^A$ satisface (2.7). Atunci, pentru $\varepsilon = \varepsilon_1 + \varepsilon_2$, $(VI)_\varepsilon^{f, K, A}$ admite soluție, w_1 este o soluție pentru $(VI)_\varepsilon^{f, K, A}$ și $-\bar{x}^* - A^*\bar{y}^* \in F(w_1)$ satisface (2.6).

Observația 2.1.23 Să remarcăm că Teorema 2.1.17 și Teorema 2.1.19 pot fi obținute aplicând Teorema 2.1.3 și Teorema 2.1.5 funcției de perturbare $\Phi_{f, K, A} : X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$,

$$\Phi_{f, K, A}(x, y) = \begin{cases} f(x), & \text{dacă } Ax + y \in -K \\ +\infty, & \text{altfel.} \end{cases}$$

Observația 2.1.24 (i) Rezultatele de dualitate obținute aici pot fi particularizate cazului $X = Y$ și $A : X \rightarrow X$ operatorul identitate.

(ii) O altă particularizare a rezultatelor de mai sus poate fi făcută pentru $\varepsilon = \varepsilon_1 = \varepsilon_2 = 0$.

Cazul $g \circ A$

Această subsecțiune este devotată particularizării rezultatelor de dualitate obținute pentru $(VI)_\varepsilon^{f, g, A}$ și $(DVI)_{\varepsilon_1, \varepsilon_2}^{f, g, A}$ la cazul $f : X \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = 0$ pentru orice $x \in X$.

Pentru $\varepsilon \geq 0$ considerăm următoarele două ε -inegalități variaționale:

$$(VI)_\varepsilon^{g, A} \quad \begin{aligned} &\text{Găsiți } \bar{x} \in X \text{ pentru care să existe } v \in F(\bar{x}), \\ &\text{a.î. } \langle v, x - \bar{x} \rangle \geq g(A\bar{x}) - g(Ax) - \varepsilon \quad \forall x \in X. \end{aligned} \quad (2.8)$$

$$(DVI)_\varepsilon^{g, A} \quad \begin{aligned} &\text{Găsiți } \bar{y}^* \in Y^* \text{ pentru care să existe } w \in A(F^{-1}(-A^*\bar{y}^*)), \\ &\text{a.î. } \langle w, y^* - \bar{y}^* \rangle \leq g^*(y^*) - g^*(\bar{y}^*) + \varepsilon \quad \forall y^* \in Y^*. \end{aligned} \quad (2.9)$$

Numim $(DVI)_\varepsilon^{g, A}$ inegalitatea variațională duală pentru $(VI)_\varepsilon^{g, A}$.

Observația 2.1.25 Remarcăm că această pereche de ε -inegalități variaționale au fost considerate în [94] în cadru finit dimensional, și anume pentru $X = \mathbb{R}^n$ și $Y = \mathbb{R}^m$, unde $m, n \in \mathbb{N}$.

Teorema 2.1.27 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [50]) Fie $g : Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie și convexă, $A : X \rightarrow Y$ un operator liniar continuu îndeplinind $A^{-1}(\text{dom } g) \neq \emptyset$ și presupunem că una din condițiile de regularitate $(RC_i^{g, A})$, $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Presupunem că pentru $\varepsilon \geq 0$ fixat, $\bar{x} \in X$ este o soluție pentru $(VI)_\varepsilon^{g, A}$ și $v \in F(\bar{x})$ satisface (2.8). Atunci $(DVI)_\varepsilon^{g, A}$ admite soluție și o soluție poate fi construită după cum urmează: luăm orice $\alpha \in \partial_\varepsilon g(A\bar{x}) \cap (A^*)^{-1}(-v)$. Atunci $\alpha \in Y^*$ este o soluție pentru $(DVI)_\varepsilon^{g, A}$ și $A\bar{x} \in A(F^{-1}(-A^*\alpha))$ satisface (2.9).

Teorema 2.1.28 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [50]) Fie $g : Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie, convexă și inferior semicontinuuă și $A : X \rightarrow Y$ un operator liniar continuu îndeplinind $A^{-1}(\text{dom } g) \neq \emptyset$. Presupunem că pentru $\varepsilon \geq 0$ fixat, $\bar{y}^* \in Y^*$ este o soluție pentru $(DVI)_\varepsilon^{g, A}$ și $w \in A(F^{-1}(-A^*\bar{y}^*))$ satisface (2.9). Atunci $(VI)_\varepsilon^{g, A}$ admite soluție și o soluție poate fi construită după cum urmează:

luăm orice $\beta \in F^{-1}(-A^*\bar{y}^*) \cap A^{-1}(w)$. Atunci β este o soluție pentru $(VI)_\varepsilon^{g,A}$ și $-A^*\bar{y}^* \in F(\beta)$ satisface (2.8).

Observația 2.1.32 Să observăm că rezultatele de dualitate pentru $(VI)_\varepsilon^{g,A}$ și $(DVI)_\varepsilon^{g,A}$ pot fi obținute din Teorema 2.1.3 și Teorema 2.1.5 luând $\Phi_{g,A} : X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$, $\Phi_{g,A}(x, y) = g(Ax + y)$ pentru orice $(x, y) \in X \times Y$.

Observația 2.1.35 În Teorema 2.1.27 și Teorema 2.1.28 am extins la cadru infinit dimensional rezultate similare date în [94] în spații finit dimensionale. Remarcăm că în [94] rezultatele de dualitate sunt date sub o condiție de regularitate care se regăsește printre cele propuse de noi. Am considerat și alte condiții de regularitate care se pot aplica și în spații infinite dimensionale. Să subliniem și alte îmbunătățiri aduse [94, Teorema 2.1]. Din Teorema 2.1.27 avem că [94, Teorema 2.1(i)] este adevărată chiar dacă funcția g nu este inferior semicontinuă. Mai mult, [94, Teorema 2.1(ii)] are loc în absența oricărei condiții de regularitate.

Exemplul următor justifică folosirea condițiilor de regularitate mai slabe.

Exemplul 2.1.36 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [50]) Fie $X = \mathbb{R}$, $Y = \mathbb{R}^2$, $A : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^2$, $A(x) = (x, 0)$,

$$g : \mathbb{R}^2 \rightarrow \overline{\mathbb{R}}, g(x, y) = \begin{cases} \frac{1}{2}x^2, & \text{dacă } x \in \mathbb{R}, y \geq 0, \\ +\infty, & \text{altfel,} \end{cases}$$

și $F : \mathbb{R} \rightrightarrows \mathbb{R}$ operator multivoc arbitrar. Se arată că pentru această funcție, condiția de regularitate folosită în [94, Teorema 2.1(i)] nu este îndeplinită, dar putem folosi o condiție de regularitate de tip închidere și putem aplica Teorema 2.1.27.

Redescoperind inegalitatea variațională duală introdusă de Mosco

Dacă considerăm X un spațiu real local convex separat, $g : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie, convexă și inferior semicontinuă și $F : \text{dom } F \rightarrow X^*$ un operator, $\text{dom } F$ fiind domeniul lui F . Pentru $\varepsilon = 0$, $X = Y$ și $A : X \rightarrow X$ operatorul identitate ($Ax = x$ pentru orice $x \in X$) și dacă presupunem că F este injectiv, problemele $(VI)_\varepsilon^{g,A}$ și $(DVI)_\varepsilon^{g,A}$ devin cele considerate de Mosco în [113] și rezultatele date de Mosco rezultă din Teorema 2.1.27 și Teorema 2.1.28.

2.1.3 Cazul compunerii

Fie X, Y spații reale, local convexe, separate, $K \subseteq Y$ un con convex închis și nevid, $g : Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie și convexă, K -crescatoare cu $g(\infty_K) = +\infty$, $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie și convexă și $h : X \rightarrow Y^\bullet$ o funcție proprie, K -convexă astfel încât $h(\text{dom } f \cap \text{dom } h) \cap \text{dom } g \neq \emptyset$.

Pentru $\varepsilon, \varepsilon_1, \varepsilon_2, \varepsilon_3 \geq 0$ considerăm următoarele ε -inegalități variaționale:

$$(VI)_\varepsilon^{CC} \quad \text{Găsiți } \bar{x} \in X \text{ pentru care să existe } v \in F(\bar{x}),$$

$$\text{a.î. } \langle v, x - \bar{x} \rangle \geq (f + g \circ h)(\bar{x}) - (f + g \circ h)(x) - \varepsilon \quad \forall x \in X. \quad (2.10)$$

$$(DVI)_{\varepsilon_1, \varepsilon_2, \varepsilon_3}^{CC} \quad \text{Găsiți } (v_1, v_2, \lambda) \in X^* \times X^* \times K^* \text{ pentru care să existe } (w_1, w_2, w_3) \in$$

$$(F^{-1}(-v_1 - v_2) \times F^{-1}(-v_1 - v_2) \times h(F^{-1}(-v_1 - v_2))) \cap \Delta_X^h,$$

$$\text{a.î. } \begin{cases} \langle w_1, x^* - v_1 \rangle \leq f^*(x^*) - f^*(v_1) + \varepsilon_1 \quad \forall x^* \in X^* \\ \langle w_2, \tilde{x}^* - v_2 \rangle \leq (\lambda h)^*(\tilde{x}^*) - (\lambda h)^*(v_2) + \varepsilon_2 \quad \forall \tilde{x}^* \in X^* \\ \langle w_3, y^* - \lambda \rangle \leq g^*(y^*) - g^*(\lambda) + \varepsilon_3 \quad \forall y^* \in Y^* \end{cases} \quad (2.11)$$

unde $\Delta_X^h = \{(x, x, h(x)) : x \in \text{dom } h\}$.

În continuare enunțăm rezultatele de dualitate pentru $(VI)_\varepsilon^{CC}$ și $(DVI)_{\varepsilon_1, \varepsilon_2, \varepsilon_3}^{CC}$.

Teorema 2.1.41 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [50]) *Fie $g : Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie, convexă și K -crescătoare, $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie și convexă, $h : X \rightarrow Y^\bullet$ o funcție proprie și K -convexă astfel încât $h(\text{dom } f \cap \text{dom } h) \cap \text{dom } g \neq \emptyset$ și presupunem că una din condițiile de regularitate $(RC_i^{CC_2})$, $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Presupunem că pentru $\varepsilon \geq 0$ fixat, $\bar{x} \in X$ este o soluție pentru $(VI)_\varepsilon^{CC}$ și $v \in F(\bar{x})$ satisface (2.10). Atunci există $\varepsilon_1, \varepsilon_2, \varepsilon_3 \geq 0$, $\varepsilon_1 + \varepsilon_2 + \varepsilon_3 = \varepsilon$, astfel încât $(DVI)_{\varepsilon_1, \varepsilon_2, \varepsilon_3}^{CC}$ admite soluție și o soluție poate fi construită astfel: luăm orice $v_1 \in \partial_{\varepsilon_1} f(\bar{x})$, $\lambda \in K^* \cap \partial_{\varepsilon_3} g(h(\bar{x}))$ și $v_2 \in \partial_{\varepsilon_2} (\lambda h)(\bar{x})$ cu $v = -v_1 - v_2$. Atunci $(v_1, v_2, \lambda) \in X^* \times X^* \times K^*$ este o soluție pentru $(DVI)_{\varepsilon_1, \varepsilon_2, \varepsilon_3}^{CC}$ și $(w_1, w_2, w_3) := (\bar{x}, \bar{x}, h(\bar{x})) \in (F^{-1}(-v_1 - v_2) \times F^{-1}(-v_1 - v_2) \times h(F^{-1}(-v_1 - v_2))) \cap \Delta_X^h$ satisface (2.11).*

Teorema 2.1.45 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [50]) *Fie $g : Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie, convexă, K -crescătoare și inferior semicontinuă, $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie, convexă și inferior semicontinuă și $h : X \rightarrow Y^\bullet$ o funcție proprie, K -convexă și star K -inferior semicontinuă astfel încât $h(\text{dom } f \cap \text{dom } h) \cap \text{dom } g \neq \emptyset$. Presupunem că pentru $\varepsilon_1, \varepsilon_2, \varepsilon_3 \geq 0$ fixați, $(v_1, v_2, \lambda) \in X^* \times X^* \times K^*$ este o soluție pentru $(DVI)_{\varepsilon_1, \varepsilon_2, \varepsilon_3}^{CC}$ și $(w_1, w_2, w_3) \in (F^{-1}(-v_1 - v_2) \times F^{-1}(-v_1 - v_2) \times h(F^{-1}(-v_1 - v_2))) \cap \Delta_X^h$ satisface (2.11). Atunci, pentru $\varepsilon = \varepsilon_1 + \varepsilon_2 + \varepsilon_3$ $(VI)_\varepsilon^{CC}$ admite soluție, w_1 este o soluție pentru $(VI)_\varepsilon^{CC}$ și $v = -v_1 - v_2 \in F(w_1)$ satisface (2.10).*

2.2 Funcții gap pentru inegalități variaționale cu ajutorul dualității conjugate

În [3] autorii au considerat următoarea inegalitate variațională mixtă care constă în găsirea unui element $x \in K$ astfel încât

$$(MVI) \quad F(x)^T(y - x) + f(y) - f(x) \geq 0 \quad \forall y \in K,$$

unde $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ este o funcție proprie și convexă, $K \subseteq \mathbb{R}^n$ și $F : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ este o multifuncție. Autorii au asociat problemei (MVI) o problemă de optimizare convexă. Folosind dualitatea Fenchel și o condiție de regularitate au construit o funcție gap pentru (MVI) (vezi [3]).

Scopul acestei secțiuni este să introducem funcții gap pentru o inegalitate variațională mai generală. Extindem (MVI) la spații infinit dimensionale și în locul funcției f în formularea

problemei (*MVI*) considerăm o funcție de perturbare generală (vezi [25, 31, 57, 133]). Vom folosi tehnicile din [1, 2, 3]: vom reformula inegalitatea variațională generală într-o problemă de optimizare care depinde de o variabilă fixată. Atașăm problemei de optimizare o duală iar funcția gap va fi formulată cu ajutorul valorii optime a problemei duale. Condițiile de regularitate care garantează dualitatea tare între perechea primală-duală de probleme de optimizare joacă un rol important în demonstrarea faptului că aceste funcții sunt într-adevăr funcții gap pentru inegalitatea variațională. Folosim condiții de regularitate mai slabe decât cele utilizate în [3], și prin exemple vom justifica folosirea lor. Particularizând funcția de perturbare vom redescoperi câteva funcții gap introduse în literatură.

2.2.1 O funcție gap pentru inegalitatea variațională generală

Considerăm inegalitatea variațională generalizată (de tip Stampacchia) care constă în găsirea unui element $\bar{x} \in X$ astfel încât

$$(VI)^\Phi \quad \langle F(\bar{x}), x - \bar{x} \rangle + \Phi(x, 0) - \Phi(\bar{x}, 0) \geq 0 \quad \forall x \in X,$$

unde X și Y sunt spații reale local convexe separate, $\Phi : X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ este o funcție proprie îndeplinind $0 \in \text{pr}_Y(\text{dom } \Phi)$ și $F : X \rightarrow X^*$ un operator dat. Menționăm că defapt căutăm un element $\bar{x} \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$ și este de ajuns ca să cerem ca inegalitatea $(VI)^\Phi$ să aibă loc pentru orice $x \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$.

O abordare în rezolvarea problemei $(VI)^\Phi$ este prin formularea unei funcții gap pentru problema $(VI)^\Phi$.

O funcție $\gamma : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ se numește funcție gap pentru problema $(VI)^\Phi$ dacă satisface proprietățile:

- (i) $\gamma(x) \geq 0 \quad \forall x \in X$;
- (ii) $\gamma(x) = 0$ dacă și numai dacă x este o soluție a problemei $(VI)^\Phi$.

Fie $\bar{x} \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$ fixat. Problemei $(VI)^\Phi$ îi putem asocia următoarea problemă de optimizare

$$(P^\Phi, \bar{x}) \quad \inf_{x \in X} \{ \langle F(\bar{x}), x \rangle + \Phi(x, 0) \} - \langle F(\bar{x}), \bar{x} \rangle - \Phi(\bar{x}, 0).$$

Este evident faptul că \bar{x} este o soluție a inegalității variaționale $(VI)^\Phi$ dacă și numai dacă $v(P^\Phi, \bar{x}) = 0$.

Problema duală pentru (P^Φ, \bar{x}) este (vezi [31, page 110] sau [133, page 117])

$$(D^\Phi, \bar{x}) \quad \sup_{y^* \in Y^*} \{ -\Phi^*(-F(\bar{x}), y^*) \} - \langle F(\bar{x}), \bar{x} \rangle - \Phi(\bar{x}, 0).$$

Urmând ideea din [3], introducem funcția $\gamma^\Phi : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ definită pentru orice $\bar{x} \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$ de

$$\gamma^\Phi(\bar{x}) := -v(D^\Phi, \bar{x}) = \inf_{y^* \in Y^*} \{ \Phi^*(-F(\bar{x}), y^*) \} + \langle F(\bar{x}), \bar{x} \rangle + \Phi(\bar{x}, 0)$$

și $\gamma^\Phi(\bar{x}) = +\infty$ pentru $\bar{x} \notin \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$.

Arătăm că în condiții potrivite γ^Φ devine funcție gap pentru $(VI)^\Phi$.

Teorema 2.2.1 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Fie X și Y spații reale local convexe separate, $\Phi : X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie și convexă astfel încât $0 \in \text{pr}_Y(\text{dom } \Phi)$ și presupunem că una din condițiile de regularitate (RC_i^Φ) , $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Atunci γ^Φ este funcție gap pentru problema $(VI)^\Phi$.*

Observația 2.2.2 *Menționăm că nu avem nevoie de existența soluției optime a problemei duale (D^Φ, \bar{x}) , demonstrația teoremei utilizează doar egalitatea $v(P^\Phi, \bar{x}) = v(D^\Phi, \bar{x})$, care în literatură poartă denumirea de "zero-duality gap". Aceasta înseamnă că în locul condițiilor de regularitate folosite, se pot utiliza condiții de regularitate mai slabe, ca de exemplu în [30, 84] și referințele lor.*

Propoziția 2.2.3 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *(Convexitatea funcției γ^Φ)* *Presupunem că $F : X \rightarrow X^*$ este un operator afin și monoton și că funcția $\Phi(\cdot, 0)$ este convexă. Atunci γ^Φ este o funcție convexă.*

2.2.2 Cazuri particulare

În această subsecțiune considerăm câteva cazuri particulare a rezultatului nostru general obținut mai sus și arătăm că putem redescoperi câteva funcții gap introduse în literatură.

Primul caz de compunere

Fie $\Phi^{CC_1} : X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ funcția de perturbare definită prin $\Phi^{CC_1}(x, y) = f(x) + g(h(x) + y)$ pentru orice $(x, y) \in X \times Y$, unde X și Y sunt spații reale local convexe separate, $K \subseteq Y$ un con nevid, $g : Y^\bullet \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ este o funcție proprie cu $g(\infty_K) = +\infty$, $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ și $h : X \rightarrow Y^\bullet$ sunt funcții proprii astfel încât $h(\text{dom } f \cap \text{dom } h) \cap \text{dom } g \neq \emptyset$.

Inegalitatea variațională $(VI)^{\Phi^{CC_1}}$ devine: găsiți un element $\bar{x} \in \text{dom } f \cap \text{dom } h \cap h^{-1}(\text{dom } g)$ astfel încât

$$(VI)^{CC} \quad \langle F(\bar{x}), x - \bar{x} \rangle + f(x) + g(h(x)) - f(\bar{x}) - g(h(\bar{x})) \geq 0 \quad \forall x \in X.$$

Funcția $\gamma^{\Phi^{CC_1}}$ devine pentru $\bar{x} \in \text{dom } f \cap \text{dom } h \cap h^{-1}(\text{dom } g)$

$$\gamma^{CC_1}(\bar{x}) = \inf_{y^* \in K^*} \{g^*(y^*) + (f + y^*h)^*(-F(\bar{x}))\} + \langle F(\bar{x}), \bar{x} \rangle + f(\bar{x}) + g(h(\bar{x}))$$

și $\gamma^{CC_1}(\bar{x}) = +\infty$ pentru $\bar{x} \notin \text{dom } f \cap \text{dom } h \cap h^{-1}(\text{dom } g)$.

Teorema 2.2.4 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Fie X și Y spații reale local convexe separate, $K \subseteq Y$ un con nevid, $g : Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie, convexă, K -crescătoare cu $g(\infty_K) = +\infty$, $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie și convexă și $h : X \rightarrow Y^\bullet$ o funcție proprie, K -convexă astfel încât $h(\text{dom } f \cap \text{dom } h) \cap \text{dom } g \neq \emptyset$ și presupunem că una din condițiile de regularitate $(RC_i^{CC_1})$, $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Atunci γ^{CC_1} este funcție gap pentru problema $(VI)^{CC}$.*

Al doilea caz de compunere

Fie $\Phi^{CC_2} : X \times X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ funcția de perturbare definită prin $\Phi^{CC_2}(x, z, y) = f(x + z) + g(h(x) + y)$ pentru orice $(x, z, y) \in X \times X \times Y$, unde X și Y sunt spații reale local convexe separate,

$K \subseteq Y$ este un con nevid, $g : Y^\bullet \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ este o funcție proprie cu $g(\infty_K) = +\infty$, $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ este proprie și $h : X \rightarrow Y^\bullet$ este o funcție proprie astfel încât $h(\text{dom } f \cap \text{dom } h) \cap \text{dom } g \neq \emptyset$.

Inegalitatea variațională $(VI)^{\Phi^{CC_2}}$ este $(VI)^{CC}$: găsiți un element $\bar{x} \in \text{dom } f \cap \text{dom } h \cap h^{-1}(\text{dom } g)$ astfel încât

$$(VI)^{CC} \quad \langle F(\bar{x}), x - \bar{x} \rangle + f(x) + g(h(x)) - f(\bar{x}) - g(h(\bar{x})) \geq 0 \quad \forall x \in X.$$

Funcția $\gamma^{\Phi^{CC_2}}$ devine pentru $\bar{x} \in \text{dom } f \cap \text{dom } h \cap h^{-1}(\text{dom } g)$

$$\gamma^{CC_2}(\bar{x}) = \inf_{z^* \in X^*, y^* \in K^*} \{g^*(y^*) + f^*(z^*) + (y^*h)^*(-F(\bar{x}) - z^*)\} + \langle F(\bar{x}), \bar{x} \rangle + f(\bar{x}) + (g \circ h)(\bar{x})$$

și $\gamma^{CC_2}(\bar{x}) = +\infty$ pentru $\bar{x} \notin \text{dom } f \cap \text{dom } h \cap h^{-1}(\text{dom } g)$.

Teorema 2.2.5 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Fie X și Y spații reale local convexe separate, $K \subseteq Y$ un con convex nevid, $g : Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie, convexă, K -crescătoare cu $g(\infty_K) = +\infty$, $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie, convexă și $h : X \rightarrow Y^\bullet$ o funcție proprie, K -convexă astfel încât $h(\text{dom } f \cap \text{dom } h) \cap \text{dom } g \neq \emptyset$ și presupunem că una din condițiile de regularitate $(RC_i^{CC_2})$, $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Atunci γ^{CC_2} este funcție gap pentru problema $(VI)^{CC}$.*

Cazul $f + g \circ A$

Particularizăm primul caz de compunere la situația $K = \{0\}$ și $h : X \rightarrow Y$, $h(x) = Ax$ pentru orice $x \in X$, unde A este un operator continuu liniar. Problema $(VI)^{CC}$ constă în găsirea unui element $\bar{x} \in \text{dom } f \cap A^{-1}(\text{dom } g)$ astfel încât

$$(VI)^{f,g,A} \quad \langle F(\bar{x}), x - \bar{x} \rangle + f(x) + g(Ax) - f(\bar{x}) - g(A\bar{x}) \geq 0 \quad \forall x \in X.$$

Funcția γ^{CC_1} devine pentru $\bar{x} \in \text{dom } f \cap A^{-1}(\text{dom } g)$

$$\gamma^{f,g,A}(\bar{x}) = \inf_{y^* \in Y^*} \{g^*(y^*) + f^*(-F(\bar{x}) - A^*y^*)\} + \langle F(\bar{x}), \bar{x} \rangle + f(\bar{x}) + g(A\bar{x})$$

și $\gamma^{f,g,A}(\bar{x}) = +\infty$ pentru $\bar{x} \notin \text{dom } f \cap A^{-1}(\text{dom } g)$.

Teorema 2.2.7 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Fie X și Y spații reale local convexe separate, $A : X \rightarrow Y$ un operator liniar continuu, $g : Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ și $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie și convexă îndeplinind $\text{dom } g \cap A^{-1}(\text{dom } f) \neq \emptyset$ și presupunem că una din condițiile de regularitate $(RC_i^{f,g,A})$, $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Atunci $\gamma^{f,g,A}$ este funcție gap pentru problema $(VI)^{f,g,A}$.*

Cazul $f + g$

Acesta este un caz particular al Secțiunii 2.2.2 când luăm $X = Y$ și $A = \text{id}_X$. În acest caz, inegalitatea variațională se reduce la a găsi un element $\bar{x} \in \text{dom } f \cap \text{dom } g$ astfel încât

$$(VI)^{f,g} \quad \langle F(\bar{x}), x - \bar{x} \rangle + f(x) + g(x) - f(\bar{x}) - g(\bar{x}) \geq 0 \quad \forall x \in X.$$

Funcția $\gamma^{f,g,A}$ devine pentru $\bar{x} \in \text{dom } f \cap \text{dom } g$

$$\gamma^{f,g}(\bar{x}) = \inf_{y^* \in X^*} \{f^*(-F(\bar{x}) - y^*) + g^*(y^*)\} + \langle F(\bar{x}), \bar{x} \rangle + f(\bar{x}) + g(\bar{x})$$

și $\gamma^{f,g}(\bar{x}) = +\infty$ pentru $\bar{x} \notin \text{dom } f \cap \text{dom } g$.

Teorema 2.2.9 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Fie X spațiu real local convex separat, $f, g : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ funcții proprii și convexe îndeplinind $\text{dom } g \cap \text{dom } f \neq \emptyset$ și presupunem că una din condițiile de regularitate $(RC_i^{f,g}), i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Atunci $\gamma^{f,g}$ este funcție gap pentru problema $(VI)^{f,g}$.*

Cazul $f + \delta_K$

În continuare particularizăm rezultatele din Secțiunea 2.2.2 la cazul $g = \delta_K$, unde $K \subseteq X$ este o mulțime nevidă. În acest caz, inegalitatea variațională $(VI)^{f,g}$ devine: găsiți un element $\bar{x} \in \text{dom } f \cap K$ astfel încât

$$(VI)^{f,K} \quad \langle F(\bar{x}), x - \bar{x} \rangle + f(x) - f(\bar{x}) \geq 0 \quad \forall x \in K.$$

Funcția $\gamma^{f,g}$ devine pentru $\bar{x} \in \text{dom } f \cap K$

$$\gamma^{f,K}(\bar{x}) = \inf_{y^* \in X^*} \{f^*(y^* - F(\bar{x})) + \sigma_K^*(-y^*)\} + \langle F(\bar{x}), \bar{x} \rangle + f(\bar{x}) + \delta_K(\bar{x})$$

și $\gamma^{f,K}(\bar{x}) = +\infty$ pentru $\bar{x} \notin \text{dom } f \cap K$.

Teorema 2.2.10 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Fie X spațiu real local convex separat, $K \subseteq X$ o mulțime convexă nevidă, $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie și convexă îndeplinind $\text{dom } f \cap K \neq \emptyset$ și presupunem că una din condițiile de regularitate $(RC_i^{f,K}), i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Atunci $\gamma^{f,K}$ este funcție gap pentru problema $(VI)^{f,K}$.*

Observația 2.2.11 *Observăm că în cazul în care considerăm $X = \mathbb{R}^n$, redescoperim funcția introdusă în [3].*

Observația 2.2.12 *În cazul în care considerăm $f \equiv 0$, γ_F^{MVI} devine funcția gap Auslender. [12] (vezi de asemenea [3]).*

Exemplul 2.2.13 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Fie $X = \mathbb{R}$, $f : \mathbb{R} \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ definită pentru $x \in \mathbb{R}$ de*

$$f(x) = \begin{cases} \frac{1}{2}x^2, & \text{dacă } x \geq 0 \\ +\infty, & \text{altfel,} \end{cases}$$

$K = (-\infty, 0]$ și $F : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $F(x) = x$ pentru orice $x \in \mathbb{R}$.

Demonstrăm că în acest caz Teorema 2.2.10 poate fi aplicată, în timp ce [3, Teorema 3.1] nu poate fi aplicată deoarece $(RC_7^{f,K})$ nu este îndeplinită, justificând astfel folosirea condiției de regularitate de tip închidere.

Cazul cu restricții geometrice și cu conuri

Mai departe vom enunța rezultate care particularizează rezultatele din Secțiunea 2.2.1 când se consideră funcția de perturbare $\Phi^{C_L} : X \times Z \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$,

$$\Phi^{C_L}(x, z) = \begin{cases} f(x), & \text{dacă } x \in S, g(x) \in z - C, \\ +\infty, & \text{altfel,} \end{cases}$$

unde X și Z sunt spații reale local convexe separate, Z spațiu parțial ordonat de un con nevid $C \subseteq Z$, $S \subseteq X$ este o mulțime nevidă, $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ este o funcție proprie și $g : X \rightarrow Z^\bullet$ este o funcție proprie îndeplinind $\text{dom } f \cap S \cap g^{-1}(-C) \neq \emptyset$.

Inegalitatea variațională $(VI)^{\Phi^{C_L}}$ devine: găsiți un element $\bar{x} \in \text{dom } f \cap \mathcal{A}$ astfel încât

$$(VI)^C \quad \langle F(\bar{x}), x - \bar{x} \rangle + f(x) - f(\bar{x}) \geq 0 \quad \forall x \in \mathcal{A},$$

unde $\mathcal{A} = S \cap g^{-1}(C)$.

Funcția $\gamma^{\Phi^{C_L}}$ devine pentru $\bar{x} \in \text{dom } f \cap \mathcal{A}$

$$\gamma^{C_L}(\bar{x}) = \inf_{z^* \in C^*} \{(f + (z^*g))_S^*(-F(\bar{x}))\} + \langle F(\bar{x}), \bar{x} \rangle + f(\bar{x}) + \delta_{\mathcal{A}}(\bar{x})$$

și $\gamma^{C_L}(\bar{x}) = +\infty$ pentru $\bar{x} \notin \text{dom } f \cap \mathcal{A}$.

Teorema 2.2.14 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Fie X și Z spații reale local convexe separate, Z parțial ordonat de conul convex $C \subseteq Z$, $S \subseteq X$ o mulțime convexă nevidă, $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie și convexă și $g : X \rightarrow Z^\bullet$ o funcție proprie C -convexă îndeplinind $\text{dom } f \cap S \cap g^{-1}(-C) \neq \emptyset$ și presupunem că una din condițiile de regularitate $(RC_i^{C_L})$, $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Atunci γ^{C_L} este funcție gap pentru problema $(VI)^C$.*

Observația 2.2.15 *În cazul în care considerăm $X = S = \mathbb{R}^n$, $Z = \mathbb{R}^m$, $C = \mathbb{R}_+^m$ și $g(x) = (g_1(x), \dots, g_m(x))^T$, unde $g_i : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, $i \in \{1, \dots, m\}$, obținem funcția gap introdusă în [3, Secțiunea 3]. Mai mult, în cazul când $f \equiv 0$, obținem funcția gap Giannessi [67] (vezi și [3]).*

Dacă considerăm o altă funcție de perturbare adică $\Phi^{C_{FL}} : X \times X \times Z \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$,

$$\Phi^{C_{FL}}(x, y, z) = \begin{cases} f(x + y), & \text{dacă } x \in S, g(x) \in z - C, \\ +\infty, & \text{altfel.} \end{cases}$$

Funcția $\gamma^{\Phi^{C_{FL}}}$ devine pentru $\bar{x} \in \text{dom } f \cap \mathcal{A}$

$$\gamma^{C_{FL}}(\bar{x}) = \inf_{z^* \in C^*, y^* \in X^*} \{f^*(y^*) + (z^*g)_S^*(-F(\bar{x}) - y^*)\} + \langle F(\bar{x}), \bar{x} \rangle + f(\bar{x}) + \delta_{\mathcal{A}}(\bar{x})$$

și $\gamma^{C_{FL}}(\bar{x}) = +\infty$ pentru $\bar{x} \notin \text{dom } f \cap \mathcal{A}$.

Teorema 2.2.16 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Fie X și Z spații reale local convexe separate, Z parțial ordonat de conul convex $C \subseteq Z$, $S \subseteq X$ este o mulțime convexă nevidă, $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie și convexă și $g : X \rightarrow Z^\bullet$ o funcție proprie, C -convex îndeplinind $\text{dom } f \cap S \cap g^{-1}(-C) \neq \emptyset$ și presupunem că una din condițiile de regularitate $(RC_i^{C_{FL}})$, $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Atunci $\gamma^{C_{FL}}$ este funcție gap pentru problema $(VI)^C$.*

Observația 2.2.17 (a) Urmând ideea din [3] se poate demonstra relația: $\gamma^{CL} \leq \gamma^{CFL}$.

(b) În ipotezele folosite în Remarca 2.2.15 obținem funcția gap introdusă în [3, Secțiunea 3].

2.2.3 Funcția dual gap pentru inegalitatea variațională generală

În cele ce urmează considerăm următoarea inegalitate variațională de tip Minty: găsiți un element $\bar{x} \in X$ astfel încât

$$(VI)'^\Phi \quad \langle F(x), x - \bar{x} \rangle + \Phi(x, 0) - \Phi(\bar{x}, 0) \geq 0 \quad \forall x \in X.$$

Introducem acum funcția dual gap pentru $(VI)^\Phi$. Pentru $\bar{x} \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$ fixat, inegalității variaționale $(VI)'^\Phi$ îi atașăm problema de optimizare

$$(P'^\Phi, \bar{x}) \quad \inf_{x \in X} \{ \langle F(x), x - \bar{x} \rangle + \Phi(x, 0) \} - \Phi(\bar{x}, 0)$$

și duala Fenchel:

$$(D'^\Phi, \bar{x}) \quad \sup_{x^* \in X^*} \left\{ - \sup_{x \in X} \{ \langle x^*, x \rangle - \langle F(x), x - \bar{x} \rangle \} - (\Phi(\cdot, 0))^*(-x^*) \right\} - \Phi(\bar{x}, 0).$$

Urmând ideea din [3], introducem funcția γ^Φ definită pentru orice $\bar{x} \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$ prin

$$\gamma^\Phi(\bar{x}) = \inf_{x^* \in X^*, y^* \in Y^*} \left\{ \sup_{x \in X} \{ \langle x^*, x \rangle - \langle F(x), x - \bar{x} \rangle \} + \Phi^*(-x^*, y^*) \right\} + \Phi(\bar{x}, 0)$$

și $\gamma^\Phi(\bar{x}) = +\infty$ pentru $\bar{x} \notin \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$.

În cele ce urmează vom compara funcția γ^Φ cu funcția nou introdusă, și anume γ'^Φ .

Propoziția 2.2.19 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Dacă $F : X \rightarrow X^*$ este un operator monoton atunci are loc*

$$\gamma'^\Phi(\bar{x}) \leq \gamma^\Phi(\bar{x}) \quad \forall \bar{x} \in X.$$

Teorema 2.2.20 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Fie X și Y spații reale local convexe separate, $F : X \rightarrow X^*$ un operator monoton și superior hemicontinuu, $\Phi : X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie astfel încât $0 \in \text{pr}_Y(\text{dom } \Phi)$ și presupunem că una din condițiile de regularitate (RC_i^Φ) , $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Atunci γ'^Φ este funcție gap pentru $(VI)^\Phi$.*

Observația 2.2.21 *Remarcăm că, în contrast cu funcția γ^Φ , funcția γ'^Φ este întotdeauna o funcție convexă dacă presupunem că $\Phi(\cdot, 0)$ este convexă (vezi Propoziția 2.2.3).*

În continuare vom particulariza funcția de perturbare Φ și vom considera cadrul din Secțiunea 2.2.2. Pentru acest caz particular avem următoarea inegalitate variațională: găsiți un element $\bar{x} \in \text{dom } f \cap \text{dom } g$ astfel încât

$$(VI)'^{f,g} \quad \langle F(x), x - \bar{x} \rangle + f(x) + g(x) - f(\bar{x}) - g(\bar{x}) \geq 0 \quad \forall x \in X.$$

Funcția γ'^{Φ} devine pentru $\bar{x} \in \text{dom } f \cap \text{dom } g$

$$\gamma'^{f,g}(\bar{x}) = \inf_{x^* \in X^*, y^* \in Y^*} \left\{ \sup_{x \in X} \{ \langle x^*, x \rangle - \langle F(x), x - \bar{x} \rangle \} + f^*(-x^* - y^*) + g^*(y^*) \right\} + f(\bar{x}) + g(\bar{x})$$

și $\gamma'^{f,g}(\bar{x}) = +\infty$ pentru $\bar{x} \notin \text{dom } f \cap \text{dom } g$. Avem următorul rezultat.

Teorema 2.2.22 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Fie X spațiu real local convex separat, $F : X \rightarrow X^*$ un operator monoton și superior hemicontinuu, $f, g : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ funcții proprii și convexe îndeplinind $\text{dom } f \cap \text{dom } g \neq \emptyset$ și presupunem că una din condițiile de regularitate $(RC_i^{f,g})$, $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Atunci $\gamma'^{f,g}$ este funcție gap pentru $(VI)^{f,g}$.*

Să observăm că am introdus două funcții, $\gamma^{f,g}$ și duala $\gamma'^{f,g}$, care în anumite condiții devin funcții gap pentru inegalitatea variațională $(VI)^{f,g}$. Dăm în continuare un exemplu pentru a arăta că în general aceste funcții nu coincid, chiar dacă toate ipotezele din Teorema 2.2.9 și Teorema 2.2.22 sunt îndeplinite.

Exemplul 2.2.23 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Considerăm cazul $X = \mathbb{R}$ și $f, g, F : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = g(x) = F(x) = x$ pentru orice $x \in \mathbb{R}$. Se poate arăta că $f^* = g^* = \delta_{\{1\}}$, deci, pentru orice $\bar{x} \in \mathbb{R}$ avem*

$$\begin{aligned} \gamma'^{f,g}(\bar{x}) &= \inf_{x^* \in \mathbb{R}} \left\{ \sup_{x \in \mathbb{R}} \{ x^*x - x^2 + x\bar{x} \} + \inf_{y^* \in \mathbb{R}} \{ \delta_{\{1\}}(-x^* - y^*) + \delta_{\{1\}}(y^*) \} \right\} + 2\bar{x} \\ &= \sup_{x \in \mathbb{R}} \{ -2x - x^2 + x\bar{x} \} + 2\bar{x} = (\bar{x} - 2)^2/4 + 2\bar{x} = (\bar{x} + 2)^2/4 \end{aligned}$$

și

$$\gamma^{f,g}(\bar{x}) = \inf_{y^* \in \mathbb{R}} \{ \delta_{\{1\}}(-\bar{x} - y^*) + \delta_{\{1\}}(y^*) \} + \bar{x}^2 + 2\bar{x} = \delta_{\{-2\}}(\bar{x}).$$

Observația 2.2.24 *Considerăm $f \equiv 0$ și $g = \delta_K$ unde K este o mulțime nevidă. În acest caz redescoperim funcția γ_F^{VI} introdusă în [3].*

Observația 2.2.25 *Considerăm funcția de perturbare considerată în prima parte a Secțiunii 2.2.2 în cazul când $X = S = \mathbb{R}^n$, $Z = \mathbb{R}^m$, $C = \mathbb{R}_+^m$, $f \equiv 0$ și $g(x) = (g_1(x), \dots, g_m(x))^T$, unde $g_i : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, $i \in \{1, \dots, m\}$. Redescoperim în acest caz funcția gap introdusă în [3, Secțiunea 4].*

2.3 Condiții de optim pentru inegalități variaționale

În această secțiune vom da condiții de optim pentru inegalitățile variaționale, condiții bazate pe calculul subdiferențial. În acest context sunt implicate din nou condițiile de regularitate. Mai departe, arătăm că putem obține caracterizări secvențiale care au loc în absența condițiilor de regularitate, aplicând rezultatele date în [28, 29] pentru probleme de optimizare. Sunt date de asemenea și exemple care vin să justifice utilitatea unor astfel de caracterizări.

2.3.1 Condiții de optim pentru inegalități variaționale bazate pe calcul subdiferențial

Scopul acestei secțiuni este de a caracteriza soluțiile inegalităților variaționale considerate în această lucrare, cu ajutorul subdiferențialei convexe.

Teorema 2.3.1 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Presupunem că toate ipotezele din Teorema 2.2.1 sunt îndeplinite. Atunci \bar{x} este o soluție a inegalității variaționale $(VI)^\Phi$ dacă și numai dacă*

$$-F(\bar{x}) \in \text{Pr}_{X^*}(\partial\Phi(\bar{x}, 0)).$$

Teorema 2.3.2 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Presupunem că toate ipotezele din Teorema 2.2.7 sunt îndeplinite. Atunci \bar{x} este o soluție a inegalității variaționale $(VI)^{f,g,A}$ dacă și numai dacă*

$$-F(\bar{x}) \in \partial f(\bar{x}) + A^*\partial g(A\bar{x}).$$

Teorema 2.3.4 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Presupunem că toate ipotezele din Teorema 2.2.9 sunt îndeplinite. Atunci \bar{x} este o soluție a inegalității variaționale $(VI)^{f,g}$ dacă și numai dacă*

$$-F(\bar{x}) \in \partial f(\bar{x}) + \partial g(\bar{x}).$$

Teorema 2.3.5 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Presupunem că toate ipotezele din Teorema 2.2.10 sunt îndeplinite. Atunci \bar{x} este o soluție a inegalității variaționale $(VI)^{f,K}$ dacă și numai dacă*

$$-F(\bar{x}) \in \partial f(\bar{x}) + N_K(\bar{x}),$$

care este echivalentă cu: există $x^* \in \partial f(\bar{x})$ astfel încât următoarea inegalitate variațională să aibă loc:

$$\langle F(\bar{x}) + x^*, x - \bar{x} \rangle \geq 0 \quad \forall x \in K.$$

2.3.2 Condiții secvențiale pentru inegalități variaționale

Să observăm că în caracterizările date anterior pentru soluțiile inegalităților variaționale, prin intermediul funcțiilor gap sau cu ajutorul calculului subdiferențial, îndeplinirea unei condiții de regularitate a avut o mare importanță. Arătăm în această secțiune că putem caracteriza soluțiile acestor probleme chiar în absența acestor condiții de regularitate. Folosim ca și instrument de lucru condițiile secvențiale date în [28, 29] pentru diferite probleme de optimizare.

Condiții secvențiale pentru inegalitatea variațională generală

În cele ce urmează dăm condiții secvențiale pentru a caracteriza soluțiile inegalității variaționale generale $(VI)^\Phi$. În continuarea acestei secțiuni presupunem că X este un spațiu Banach reflexiv și Y este un spațiu Banach.

Teorema 2.3.6 (L. Cioban, [48]) *Fie $\Phi : X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie, convexă și inferior semicontinuuă și $0 \in \text{Pr}_Y(\text{dom } \Phi)$. Atunci $\bar{x} \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$ este o soluție pentru $(VI)^\Phi$ dacă și*

numai dacă există $(x_n, y_n) \in \text{dom } \Phi$ și $(x_n^*, y_n^*) \in \partial\Phi(x_n, y_n)$ astfel încât

$$\begin{aligned} x_n^* &\rightarrow -F(\bar{x}), \quad x_n \rightarrow \bar{x}, \quad y_n \rightarrow 0 \quad (n \rightarrow +\infty), \\ \Phi(x_n, y_n) - \langle y_n^*, y_n \rangle - \Phi(\bar{x}, 0) &\rightarrow 0 \quad (n \rightarrow +\infty). \end{aligned}$$

Condiții secvențiale pentru cazul $g + f \circ h$

Pentru acest caz von lucra în cadrul următor: X este un spațiu Banach reflexiv și Y este un spațiu Banach parțial ordonat de conul convex nevid $K \subseteq X$, $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ este o funcție proprie, convexă și inferior semicontinuă, $h : X \rightarrow Y^\bullet$ este proprie și K -convexă și $g : Y^\bullet \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ este o funcție proprie, convexă și inferior semicontinuă cu $g(+\infty_K) = +\infty$. Presupunem de asemenea că $\text{dom } f \cap \text{dom } h \cap h^{-1}(\text{dom } g) \neq \emptyset$.

Considerăm două cazuri particulare ale acestuia. Primul, când presupunem că h este K -epi închisă, și al doilea caz, când presupunem că funcția h este continuă.

1. Cazul h este K -epi închisă

Pentru acest caz, presupunem în plus că Y este reflexiv, h este K -epi-închis și g este K -crescătoare pe $h(\text{dom } h) + K$.

Teorema 2.3.7 (L. Cioban, [48]) *Elementul $\bar{x} \in \text{dom } f \cap \text{dom } h \cap h^{-1}(\text{dom } g)$ este o soluție pentru (VI)^{CC} dacă și numai dacă*

$$\left\{ \begin{array}{l} \exists(x_n, p_n, q_n, q'_n) \in X \times \text{dom } f \times \text{dom } g \times Y, \quad h(x_n) \leq_K q'_n \\ \exists(u_n^*, e_n^*, u_n'^*, q_n^*), \quad q_n^* \in K^*, \quad u_n^* \in \partial f(p_n), \quad q_n^* + e_n^* \in \partial g(q_n), \\ u_n'^* \in \partial(q_n^* h)(x_n), \quad \langle q_n^*, q'_n - h(x_n) \rangle = 0 \quad \forall n \in \mathbb{N}, \\ u_n^* + u_n'^* \rightarrow -F(\bar{x}), \quad e_n^* \rightarrow 0, \quad p_n \rightarrow \bar{x}, \quad q_n \rightarrow h(\bar{x}), \quad q'_n \rightarrow h(\bar{x}) \quad (n \rightarrow +\infty), \\ f(p_n) - \langle u_n^*, p_n - x_n \rangle + \langle F(\bar{x}), x_n - \bar{x} \rangle + \langle q_n^*, h(x_n) - h(\bar{x}) \rangle - f(\bar{x}) \rightarrow 0 \quad (n \rightarrow +\infty), \\ g(q_n) - \langle q_n^*, q_n - h(\bar{x}) \rangle - g(h(\bar{x})) \rightarrow 0 \quad (n \rightarrow +\infty). \end{array} \right.$$

2. Cazul h este continuă

Pentru acest caz considerăm în plus că $h : X \rightarrow Y$ este continuă și $g : Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ este K -crescătoare pe Y .

Teorema 2.3.8 (L. Cioban, [48]) *Elementul $\bar{x} \in \text{dom } f \cap h^{-1}(\text{dom } g)$ este o soluție pentru (VI)^{CC} dacă și numai dacă*

$$\left\{ \begin{array}{l} \exists(x_n, y_n) \in \text{dom } f \times \text{dom } g, \quad \exists(u_n^*, v_n^*, y_n^*) \in X^* \times X^* \times K^*, \\ u_n^* - F(\bar{x}) \in \partial f(x_n), \quad v_n^* \in \partial(y_n^* h)(x_n), \quad y_n^* \in \partial g(y_n) \quad \forall n \in \mathbb{N}, \\ u_n^* + v_n^* \rightarrow 0, \quad x_n \rightarrow \bar{x}, \quad y_n \rightarrow h(\bar{x}) \quad (n \rightarrow +\infty), \\ f(x_n) + \langle y_n^*, h(x_n) - h(\bar{x}) \rangle + \langle F(\bar{x}), x_n - \bar{x} \rangle - f(\bar{x}) \rightarrow 0 \quad (n \rightarrow +\infty), \\ g(y_n) - \langle y_n^*, y_n - h(\bar{x}) \rangle - g(h(\bar{x})) \rightarrow 0 \quad (n \rightarrow +\infty). \end{array} \right.$$

Condiții secvențiale pentru cazul $f + g \circ A$

Teorema 2.3.9 (L. Cioban, [48]) *Fie $A : X \rightarrow Y$ un operator liniar continuu, $f, g : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ două funcții proprii, convexe și inferior semicontinue astfel încât $A(\text{dom } f) \cap \text{dom } g \neq \emptyset$. Atunci*

$\bar{x} \in \text{dom } f \cap A^{-1}(\text{dom } g)$ este o soluție pentru $(VI)^{f,g,A}$ dacă și numai dacă

$$\exists\{\varepsilon_n\} \downarrow 0, \exists x_n^* \in \partial_{\varepsilon_n} f(\bar{x}), \exists y_n^* \in \partial_{\varepsilon_n} g(A\bar{x}) \text{ astfel încât } x_n^* + A^* y_n^* \rightarrow -F(\bar{x}), (n \rightarrow +\infty).$$

Teorema 2.3.10 (L. Cioban, [48]) Fie $A : X \rightarrow Y$ un operator liniar continuu, $f, g : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ două funcții proprii, convexe și inferior semicontinue astfel încât $A(\text{dom } f) \cap \text{dom } g \neq \emptyset$. Atunci $\bar{x} \in \text{dom } f \cap A^{-1}(\text{dom } g)$ este o soluție pentru $(VI)^{f,g,A}$ dacă și numai dacă

$$\left\{ \begin{array}{l} \exists(x_n, y_n) \in \text{dom } f \times \text{dom } g, \exists x_n^* \in \partial f(x_n), \exists y_n^* \in \partial g(y_n) \text{ astfel încât} \\ x_n^* + A^* y_n^* \rightarrow -F(\bar{x}), x_n \rightarrow \bar{x}, y_n \rightarrow A\bar{x} (n \rightarrow +\infty), \\ f(x_n) - \langle x_n^*, x_n - \bar{x} \rangle - f(\bar{x}) \rightarrow 0 (n \rightarrow +\infty), \\ g(y_n) - \langle y_n^*, y_n - A\bar{x} \rangle - g(A\bar{x}) \rightarrow 0 (n \rightarrow +\infty). \end{array} \right.$$

Condiții secvențiale pentru cazul $f + g$

Teorema 2.3.11 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) Fie X spațiu Banach reflexiv și $f, g : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ două funcții proprii, convexe și inferior semicontinue astfel încât $\text{dom } f \cap \text{dom } g \neq \emptyset$. Atunci $\bar{x} \in \text{dom } f \cap \text{dom } g$ este o soluție a inegalității variaționale $(VI)^{f,g}$ dacă și numai dacă

$$\left\{ \begin{array}{l} \exists(x_n, y_n) \in \text{dom } f \times \text{dom } g, \exists x_n^* \in \partial f(x_n), \exists y_n^* \in \partial g(y_n) \text{ astfel încât} \\ x_n^* + y_n^* \rightarrow -F(\bar{x}), x_n \rightarrow \bar{x}, y_n \rightarrow \bar{x} (n \rightarrow +\infty), \\ f(x_n) - \langle x_n^*, x_n - \bar{x} \rangle - f(\bar{x}) \rightarrow 0 (n \rightarrow +\infty), \\ g(y_n) - \langle y_n^*, y_n - \bar{x} \rangle - g(\bar{x}) \rightarrow 0 (n \rightarrow +\infty). \end{array} \right.$$

Condiții secvențiale pentru cazul $f + \delta_K$

Teorema 2.3.12 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) Fie X un spațiu Banach reflexiv, $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie, convexă și inferior semicontinuuă și $K \subseteq X$ o mulțime închisă și convexă astfel încât $\text{dom } f \cap K \neq \emptyset$. Atunci $\bar{x} \in \text{dom } f \cap K$ este o soluție a inegalității variaționale $(VI)^{f,K}$ dacă și numai dacă

$$\left\{ \begin{array}{l} \exists(x_n, y_n) \in \text{dom } f \times K, \exists x_n^* \in \partial f(x_n), \exists y_n^* \in N_K(y_n) \text{ astfel încât} \\ x_n^* + y_n^* \rightarrow -F(\bar{x}), x_n \rightarrow \bar{x}, y_n \rightarrow \bar{x} (n \rightarrow +\infty), \\ f(x_n) - \langle x_n^*, x_n - \bar{x} \rangle - f(\bar{x}) \rightarrow 0 (n \rightarrow +\infty), \\ \langle y_n^*, y_n - \bar{x} \rangle \rightarrow 0 (n \rightarrow +\infty). \end{array} \right.$$

În cele ce urmează vom da un exemplu prin care subliniem avantajul unor astfel de caracterizări secvențiale.

Exemplul 2.3.13 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) Fie $X = \mathbb{R}^2$, $K = \{0\} \times \mathbb{R}$, $f : \mathbb{R}^2 \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$, $f(x, y) = -\sqrt{xy} + \delta_{\mathbb{R}_+^2}(x, y)$ și $F : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$, $F(x, y) = (x, y)$ pentru orice $x, y \in \mathbb{R}$. În acest caz arătăm că nici Teorema 2.2.10 sau Teorema 2.3.5 nu pot fi aplicate, totuși condițiile Teoremei 2.3.12 sunt îndeplinite.

Capitolul 3

Probleme de echilibru

Problemele de echilibru ne oferă un cadru unificat pentru studiul diferitelor probleme în optimizare, teoria punctului fix, teoria punctelor șa, inegalități variaționale, etc. după cum lucrarea scrisă de Blum-Oettli [20] arată.

În cele ce urmează vom da caracterizări ale soluțiilor unor probleme de echilibru folosind punctele șa ale unei funcții Lagrange asociată, prin intermediul dualității, folosind funcțiile gap, cu ajutorul proprietăților subdiferențiale convexe și de asemenea, vom da caracterizări secvențiale pentru soluțiile acestor probleme de echilibru.

3.1 Dualitate pentru o problemă de echilibru extinsă

Bigi, Castellani și Kassay [19] au introdus așa numita ”problemă de echilibru generalizată” și care constă în găsirea unui punct $\bar{x} \in \mathbb{R}^n$ astfel încât

$$(GEP) \quad \varphi(\bar{x}, y) + f(y) \geq f(\bar{x}), \quad \forall y \in \mathbb{R}^n,$$

unde $f : \mathbb{R}^n \rightarrow (-\infty, +\infty]$ este o funcție proprie, convexă și inferior semicontinuuă, $\varphi : \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ este o funcție care satisface condițiile $\varphi(x, \cdot)$ este convexă pentru orice $x \in \text{dom } f$ și $\varphi(x, x) = 0$ pentru orice $x \in \text{dom } f$, și s-a arătat că soluțiile problemei (GEP) și ale dualei sale sunt strict legate de punctele șa ale funcției Lagrange asociată.

În cele ce urmează vom studia o formă extinsă a problemei (GEP), o problemă de echilibru mai generală cu suma a două funcții, una fiind compusă cu un operator continuu și liniar. Introducem și studiem de asemenea, o problemă de echilibru duală asociată acesteia.

3.1.1 Condiții de optim pentru o problemă de optimizare

În această secțiune vom da condiții de optim pentru o problemă de optimizare care este formată din sumă de trei funcții, una din ele fiind compusă cu un operator liniar continuu.

Considerăm problema de optimizare

$$(P_3) \quad \inf_{x \in \mathbb{R}^n} \left\{ f_1(x) + f_2(x) + f_3(Bx) \right\}.$$

Problema duală asociată problemei (P₃) este

$$(D_3) \quad \sup_{\substack{x_1^*, x_2^* \in \mathbb{R}^n, x_3^* \in \mathbb{R}^m, \\ x_1^* + x_2^* + B^* x_3^* = 0}} \left\{ -f_1^*(x_1^*) - f_2^*(x_2^*) - f_3^*(x_3^*) \right\}.$$

Folosind ca instrument condițiile de regularitate date pentru probleme care au în funcția obiectiv compunere cu un operator (vezi [31, section 3.2.2]), putem da, în cazul finit dimensional, următorul rezultat.

Teorema 3.1.1 (L. Cioban, [45]) *Fie $B : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ un operator liniar, $f_1, f_2 : \mathbb{R}^n \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$, $f_3 : \mathbb{R}^m \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ funcții proprii îndeplinind $\text{dom } f_1 \cap \text{dom } f_2 \cap B^{-1}(\text{dom } f_3) \neq \emptyset$. Fie $(\bar{x}_2^*, \bar{x}_3^*) \in \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^m$ o soluție optimă pentru (D_3) și presupunem că $\text{ri dom } f_1^* \cap (-\text{ri dom } f_2^* - B^* \text{ri dom } f_3^*) \neq \emptyset$. Atunci există $\bar{x} \in \mathbb{R}^n$, o soluție optimă pentru duala problemei (D_3) , astfel încât*

1. $\bar{x} \in \partial f_1^*(-\bar{x}_2^* - B^* \bar{x}_3^*)$
2. $\bar{x} \in \partial f_2^*(\bar{x}_2^*)$
3. $B\bar{x} \in \partial f_3^*(\bar{x}_3^*)$.

3.1.2 Dualitate pentru problema de echilibru (CEP)

Considerăm următoarea problemă de echilibru care constă în găsirea unui element $\bar{x} \in \mathbb{R}^n$ astfel încât

$$(CEP) \quad \varphi(\bar{x}, y) + f(y) + g(Ay) \geq f(\bar{x}) + g(A\bar{x}), \quad \forall y \in \mathbb{R}^n,$$

unde $A \in \mathcal{L}(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^m)$, $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ și $g : \mathbb{R}^m \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ sunt funcții proprii și convexe îndeplinind $\text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g \neq \emptyset$, $\varphi : \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, și $\varphi(x, \cdot)$ este o funcție convexă $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$, $\varphi(x, x) = 0 \quad \forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$.

Pentru $\bar{x} \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$ putem rescrie problema de echilibru (CEP) ca pe o problemă de optimizare

$$(P_{\bar{x}}) \quad \inf_{y \in \mathbb{R}^n} \left\{ \varphi(\bar{x}, y) + f(y) + g(Ay) \right\}.$$

Următoarea teoremă stabilește conexiuni între (CEP) și $(P_{\bar{x}})$.

Teorema 3.1.3 (L. Cioban, [45]) *Fie $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ și $g : \mathbb{R}^m \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ două funcții proprii și convexe și $A \in \mathcal{L}(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^m)$ îndeplinind $\text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g \neq \emptyset$, $\varphi : \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, $\varphi(x, \cdot)$ o funcție convexă $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$, $\varphi(x, x) = 0 \quad \forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$ și presupunem că $A(\text{ri dom } f) \cap \text{ri dom } g \neq \emptyset$. Următoarele afirmații sunt echivalente:*

- (i) \bar{x} este o soluție pentru (CEP);
- (ii) \bar{x} este o soluție pentru $(P_{\bar{x}})$;
- (iii) $\mathcal{D}(\bar{x}) \neq \emptyset$;

unde $\mathcal{D}(x) := \left\{ (u^*, v^*) : u^* \in \partial f(x), v^* \in \partial g(Ax), -u^* - A^* v^* \in \partial \varphi(x, \cdot)(x) \right\}$.

Când condiția de regularitate $A(\text{ri dom } f) \cap \text{ri dom } g \neq \emptyset$ este îndeplinită, problema (CEP) poate fi reformulată astfel: găsiți $\bar{x} \in \mathbb{R}^n$ astfel încât să existe $(\bar{u}^*, \bar{v}^*) \in \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^m$ astfel încât

$$\begin{aligned} (p1) \quad & -\bar{u}^* - A^*\bar{v}^* \in \partial\varphi(\bar{x}, \cdot)(\bar{x}); \\ (p2) \quad & \bar{u}^* \in \partial f(\bar{x}); \\ & \bar{v}^* \in \partial g(A\bar{x}); \end{aligned}$$

Putem atașa problemei (CEP) următoarea problemă duală care constă în găsirea unui element $(\bar{u}^*, \bar{v}^*) \in \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^m$ astfel încât să existe $\bar{x} \in \mathbb{R}^n$ astfel încât

$$\begin{aligned} (DCEP) \quad (d1) \quad & \bar{x} \in \partial\varphi^*(\bar{x}, \cdot)(-\bar{u}^* - A^*\bar{v}^*); \\ (d2) \quad & \bar{x} \in \partial f^*(\bar{u}^*); \\ & A\bar{x} \in \partial g^*(\bar{v}^*), \end{aligned}$$

unde $\varphi^*(x, \cdot)(x^*)$ este conjugata funcției φ pe a doua variabilă, $\varphi^*(x, \cdot)(x^*) = (\varphi(x, \cdot))^*(x^*)$.

Teorema 3.1.5 (L. Cioban, [45]) Fie $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \bar{\mathbb{R}}$ și $g : \mathbb{R}^m \rightarrow \bar{\mathbb{R}}$ două funcții proprii și convexe și $A \in \mathcal{L}(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^m)$ îndeplinind $\text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g \neq \emptyset$, $\varphi : \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, $\varphi(x, \cdot)$ o funcție convexă $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$, $\varphi(x, x) = 0$, $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$ și presupunem că $A(\text{ri dom } f) \cap \text{ri dom } g \neq \emptyset$. Dacă $\bar{x} \in \mathbb{R}^n$ este soluție pentru (CEP) atunci orice element din $\mathcal{D}(\bar{x})$ este o soluție pentru (DCEP).

Considerăm mulțimea:

$$\mathcal{P}(u^*, v^*) = \left\{ x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g : x \in \partial\varphi^*(x, \cdot)(-u^* - A^*v^*) \cap \partial f^*(u^*) \cap A^{-1} \partial g^*(v^*) \right\}.$$

Teorema următoare caracterizează soluțiile problemei (DCEP) prin intermediul mulțimii $\mathcal{P}(u^*, v^*)$.

Teorema 3.1.7 (L. Cioban, [45]) Fie $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \bar{\mathbb{R}}$ și $g : \mathbb{R}^m \rightarrow \bar{\mathbb{R}}$ două funcții proprii, convexe și inferior semicontinue și $A \in \mathcal{L}(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^m)$ îndeplinind $\text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g \neq \emptyset$, $\varphi : \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, $\varphi(x, \cdot)$ o funcție convexă $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$, $\varphi(x, x) = 0$, $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$. Dacă (\bar{u}^*, \bar{v}^*) este o soluție pentru (DCEP) atunci orice element din $\mathcal{P}(\bar{u}^*, \bar{v}^*)$ este o soluție pentru (CEP).

Observația 3.1.8 Teorema 3.1.7 afirmă că orice element $\bar{x} \in \mathcal{P}(\bar{u}^*, \bar{v}^*)$ generează o soluție pentru (CEP). Dacă se consideră în plus condiția de regularitate $A(\text{ri dom } f) \cap \text{ri dom } g \neq \emptyset$ îndeplinită, atunci mulțimea $\mathcal{P}(\bar{u}^*, \bar{v}^*)$ nu este altceva decât mulțimea soluțiilor problemei (CEP) asociate elementului $\bar{u}^* + A^*\bar{v}^*$.

Teorema 3.1.9 (L. Cioban, [45]) Fie $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \bar{\mathbb{R}}$ și $g : \mathbb{R}^m \rightarrow \bar{\mathbb{R}}$ două funcții proprii și convexe și $A \in \mathcal{L}(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^m)$ îndeplinind $\text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g \neq \emptyset$, $\varphi : \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, $\varphi(x, \cdot)$ o funcție convexă $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$, $\varphi(x, x) = 0$, $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$. Dacă $(\bar{u}^*, \bar{v}^*) \in \mathcal{D}(\bar{x})$ atunci $\bar{x} \in \mathcal{P}(\bar{u}^*, \bar{v}^*)$.

Teorema 3.1.10 (L. Cioban, [45]) *Fie $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ și $g : \mathbb{R}^m \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ două funcții proprii, convexe și inferior semicontinue și $A \in \mathcal{L}(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^m)$ îndeplinind $\text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g \neq \emptyset$, $\varphi : \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^m \rightarrow \mathbb{R}$, $\varphi(x, \cdot)$ o funcție convexă $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$, $\varphi(x, x) = 0$, $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$. Dacă $\bar{x} \in \mathcal{P}(\bar{u}^*, \bar{v}^*)$ atunci $(\bar{u}^*, \bar{v}^*) \in \mathcal{D}(\bar{x})$.*

Soluțiile problemei (CEP) respectiv ale problemei (DCEP) sunt legate de punctele și ale funcției Lagrange:

$$\mathcal{L}_{\bar{x}}(x, y, u^*, v^*) = f(x) - \langle u^*, x \rangle + g(y) - \langle v^*, y \rangle - \varphi^*(\bar{x}, \cdot)(-u^* - A^*v^*)$$

după cum ne arată următoarea teoremă.

Teorema 3.1.11 (L. Cioban, [45]) *Fie $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ și $g : \mathbb{R}^m \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ două funcții proprii, convexe și inferior semicontinue și $A \in \mathcal{L}(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^m)$ îndeplinind $\text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g \neq \emptyset$, $\varphi : \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^m \rightarrow \mathbb{R}$, $\varphi(x, \cdot)$ o funcție convexă $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$, $\varphi(x, x) = 0$, $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$. Următoarele afirmații sunt echivalente:*

- (i) $(\bar{u}^*, \bar{v}^*) \in \mathcal{D}(\bar{x})$;
- (ii) $\bar{x} \in \mathcal{P}(\bar{u}^*, \bar{v}^*)$;
- (iii) $(\bar{x}, A\bar{x}, \bar{u}^*, \bar{v}^*)$ este punct și pentru $\mathcal{L}_{\bar{x}}$.

Următoarele rezultate sunt consecințe directe ale Teoremei 3.1.11.

Corolarul 3.1.12 (L. Cioban, [45]) *Fie $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ și $g : \mathbb{R}^m \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ două funcții proprii și convexe și $A \in \mathcal{L}(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^m)$ îndeplinind $\text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g \neq \emptyset$, $\varphi : \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^m \rightarrow \mathbb{R}$, $\varphi(x, \cdot)$ o funcție convexă $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$, $\varphi(x, x) = 0$, $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$ și presupunem că $A(\text{ri dom } f) \cap \text{ri dom } g \neq \emptyset$. $\bar{x} \in \mathbb{R}^n$ este o soluție pentru (CEP) dacă și numai dacă există (\bar{u}^*, \bar{v}^*) astfel încât $(\bar{x}, A\bar{x}, \bar{u}^*, \bar{v}^*)$ este punct și pentru $\mathcal{L}_{\bar{x}}$.*

Corolarul 3.1.13 (L. Cioban, [45]) *Fie $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ și $g : \mathbb{R}^m \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ două funcții proprii, convexe și inferior semicontinue și $A \in \mathcal{L}(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^m)$ îndeplinind $\text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g \neq \emptyset$, $\varphi : \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^m \rightarrow \mathbb{R}$, $\varphi(x, \cdot)$ o funcție convexă $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$, $\varphi(x, x) = 0$, $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$. $(\bar{u}^*, \bar{v}^*) \in \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^m$ este o soluție pentru (DCEP) dacă și numai dacă există $\bar{x} \in \mathbb{R}^n$ astfel încât $(\bar{x}, A\bar{x}, \bar{u}^*, \bar{v}^*)$ este punct și pentru $\mathcal{L}_{\bar{x}}$.*

Dacă considerăm problema de optimizare ($P_{\bar{x}}$) putem formula duala Fenchel astfel:

$$(D_{\bar{x}}) \quad \sup_{\substack{x^* \in \mathbb{R}^n \\ y^* \in \mathbb{R}^m}} \left\{ -\varphi^*(\bar{x}, \cdot)(-x^*) - g^*(y^*) - f^*(x^* - A^*y^*) \right\}.$$

Putem observa că ($D_{\bar{x}}$) nu are forma problemei de optimizare atașate problemei de echilibru (DCEP), dar, putem demonstra următoarele relații între ele.

Teorema 3.1.14 (L. Cioban, [45]) *Fie $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ și $g : \mathbb{R}^m \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ două funcții proprii și convexe și $A \in \mathcal{L}(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^m)$ îndeplinind $\text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g \neq \emptyset$, $\varphi : \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^m \rightarrow \mathbb{R}$, $\varphi(x, \cdot)$ o funcție convexă $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$, $\varphi(x, x) = 0$, $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$. Dacă (\bar{u}^*, \bar{v}^*) este o soluție pentru (DCEP) atunci există $\bar{x} \in \mathcal{P}(\bar{u}^*, \bar{v}^*)$ astfel încât $(\bar{u}^* + A^*\bar{v}^*, \bar{v}^*)$ este o soluție pentru ($D_{\bar{x}}$).*

În continuare enunțăm rezultate care garantează că toate soluțiile problemelor (*CEP*) sau (*DCEP*) pot fi găsite utilizând problemele de optimizare ($P_{\bar{x}}$) respectiv ($D_{\bar{x}}$) dacă următoarea proprietate a funcției φ este îndeplinită:

$$\varphi(x, y) \leq \varphi(x, z) + \varphi(z, y), \forall x, y, z \in \mathbb{R}^n, \quad (3.1)$$

proprietate folosită în același scop în [17, 19, 20].

Teorema 3.1.15 (L. Cioban, [45]) Fie $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ și $g : \mathbb{R}^m \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ două funcții proprii și convexe și $A \in \mathcal{L}(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^m)$ îndeplinind $\text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g \neq \emptyset$, $\varphi : \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, $\varphi(x, \cdot)$ o funcție convexă $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$, $\varphi(x, x) = 0$, $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$. Dacă funcția φ satisface proprietatea (3.1) atunci \bar{x} este o soluție pentru problema (*CEP*) dacă și numai dacă există $z \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$ astfel încât \bar{x} este o soluție pentru (P_z).

Teorema 3.1.16 (L. Cioban, [45]) Fie $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ și $g : \mathbb{R}^m \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ două funcții proprii și convexe și $A \in \mathcal{L}(\mathbb{R}^n, \mathbb{R}^m)$ îndeplinind $\text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g \neq \emptyset$, $\varphi : \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, $\varphi(x, \cdot)$ o funcție convexă $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$, $\varphi(x, x) = 0$, $\forall x \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$. Presupunem că $\text{ri dom } \varphi^*(\bar{x}, \cdot) \cap (-\text{ri dom } f^* - A^* \text{ri dom } g^*) \neq \emptyset$ pentru orice $x \in \mathbb{R}^n$ și funcția φ satisface (3.1). Atunci, (\bar{u}^*, \bar{v}^*) este o soluție pentru (*DCEP*) dacă și numai dacă există $z \in \text{dom } f \cap A^{-1} \text{dom } g$ astfel încât $(\bar{u}^* + A^* \bar{v}^*, \bar{v}^*)$ este o soluție pentru (D_z).

3.1.3 Cazuri particulare

Probleme de echilibru

Particularizând rezultatele de dualitate pentru problemele (*CEP*) și (*DCEP*) la cazul când $m = n$, $g(x) = 0, \forall x \in \mathbb{R}^n$, $A : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ este operatorul identitate, redescoperim atât cadrul cât și rezultatele prezentate în [19, Secțiunea 3].

Inegalități variaționale

Dacă considerăm $X = \mathbb{R}^n$ și $Y = \mathbb{R}^m$, $\varepsilon = \varepsilon_1 = \varepsilon_2 = 0$, în formularea problemelor (VI) $_{\varepsilon}^{g,f,A}$ și (DVI) $_{\varepsilon_1, \varepsilon_2}^{g,f,A}$ prezentate în Secțiunea 2.1.2, obținem aceleași probleme ca și în cazul când considerăm $\varphi(x, y) = \langle F(x), y - x \rangle$, $F : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$, pentru problema (*CEP*). Mai mult, dacă luăm $n = m$, $g \equiv 0$, A operatorul identitate și dacă F este un operator injectiv, redescoperim perechea duală de inegalități variaționale și rezultatele de dualitate introduse de Mosco în [113].

3.2 Funcții gap pentru probleme de echilibru

Scopul acestei secțiuni este să aplicăm tehnicile utilizate în Secțiunea 2.2 pentru probleme de echilibru. Construim funcții gap pentru o problemă de echilibru generală și considerăm câteva cazuri particulare printre care redescoperim funcții gap introduse în literatură.

3.2.1 O funcție gap pentru problema de echilibru generală

Considerăm problema de echilibru care constă în găsirea unui element $\bar{x} \in X$ astfel încât

$$(PEP) \quad F(\bar{x}, x) + \Phi(x, 0) \geq \Phi(\bar{x}, 0) \quad \forall x \in X,$$

unde X și Y sunt spații reale local convexe separate, $\Phi : X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ este o funcție proprie îndeplinind $0 \in \text{pr}_Y(\text{dom } \Phi)$ și $F : X \times X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ este o bifuncție care satisface relația $F(x, x) = 0$ pentru orice $x \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$.

Fie $\bar{x} \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$ fixat. Problemei (PEP) îi asociem următoarea problemă de optimizare

$$(P^{PEP}, \bar{x}) \quad \inf_{x \in X} \{F(\bar{x}, x) + \Phi(x, 0)\} - \Phi(\bar{x}, 0)$$

Se poate observa că \bar{x} este o soluție pentru problema de echilibru (PEP) dacă și numai dacă $v(P^{PEP}, \bar{x}) = 0$.

Considerăm duala Fenchel a problemei (P^{PEP}, \bar{x}) :

$$(D^{PEP}, \bar{x}) \quad \sup_{x^* \in X^*} \{ -F_x^*(\bar{x}, x^*) - (\Phi(\cdot, 0))^*(-x^*) \} - \Phi(\bar{x}, 0),$$

unde $F_x^*(\bar{x}, x^*) = (F(\bar{x}, \cdot))^*(x^*)$.

Introducem funcția $\gamma^{PEP} : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ definită pentru orice $\bar{x} \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$ astfel

$$\gamma^{PEP}(\bar{x}) = \inf_{x^* \in X^*, y^* \in Y^*} \{ F_x^*(\bar{x}, x^*) + \Phi^*(-x^*, y^*) \} + \Phi(\bar{x}, 0)$$

și $\gamma^{PEP}(\bar{x}) = +\infty$ pentru $\bar{x} \notin \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$.

Teorema 3.2.1 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Fie X și Y spații reale local convexe separate, $\Phi : X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie și convexă, $F : X \times X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o bifuncție proprie astfel încât pentru orice $\bar{x} \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$, $F(\bar{x}, \bar{x}) = 0$, $\text{dom } \Phi(\cdot, 0) \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot) \neq \emptyset$ și $F(\bar{x}, \cdot)$ este convexă și continuă într-un punct din $\text{dom } \Phi(\cdot, 0) \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot)$. Presupunem că una din condițiile de regularitate (RC_i^Φ) , $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Atunci γ^{PEP} este funcție gap pentru problema (PEP) .*

Observația 3.2.2 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Continuitatea funcției $F(\bar{x}, \cdot)$ a fost folosită pentru a garanta egalitatea $v(P^{PEP}, \bar{x}) = v(D^{PEP}, \bar{x})$. Alternativ, putem înlocui continuitatea cu o condiție de regularitate care folosește noțiuni de tip interior, sau o condiție de regularitate de tip închidere.*

3.2.2 Cazuri particulare

În cele ce urmează particularizăm funcția de perturbare Φ și arătăm că unele funcții gap introduse în literatură pentru probleme de echilibru (vezi [2, 26]) pot fi văzute ca și cazuri particulare ale rezultatului nostru principal.

Cazul $g \circ h$

Fie $\Phi^{CC_1} : X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ funcția de perturbare definită de $\Phi^{CC_1}(x, y) = \delta_{\mathcal{A}}(x) + g(h(x) + y)$ pentru orice $(x, y) \in X \times Y$, unde X și Y sunt spații reale local convexe separate, $\mathcal{A} \subseteq X$ este o mulțime nevidă, $K \subseteq Y$ este un con nevid, $g : Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ este o funcție proprie cu $g(\infty_K) = +\infty$ și $h : X \rightarrow Y^\bullet$ este o funcție proprie astfel încât $h(\mathcal{A} \cap \text{dom } h) \cap \text{dom } g \neq \emptyset$. În acest caz redescoperim funcția introdusă în [26, Secțiunea 4] pentru cazul când g are domeniul întreg spațiului.

Observația 3.2.3 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Dacă considerăm funcția de perturbare $\Phi^{f,g} : X \times X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ și dacă pentru aceasta considerăm $f = \delta_K$, unde $K \subseteq X$ este o mulțime nevidă și $g \equiv 0$, vom redescoperi funcția introdusă în [2].*

Observația 3.2.4 (L. Cioban, E.R. Csetnek, [51]) *Particularizând rezultatele date pentru problemele de echilibru la inegalități variaționale vom redescoperi problemele și rezultatele prezentate în Secțiunea 2.2.1.*

3.2.3 Funcția dual gap pentru problema de echilibru generală

În această secțiune introducem o altă clasă de funcții gap pentru problema (*PEP*). În cele ce urmează ne vom ocupa de așa numita problema de echilibru de tip Minty care e strâns legată de (*PEP*) și care constă în găsirea unui element $\bar{x} \in X$ astfel încât

$$(DPEP) \quad F(x, \bar{x}) + \Phi(\bar{x}, 0) \leq \Phi(x, 0), \forall x \in X.$$

Notăm prin S^{PEP} și S^{DPEP} mulțimea soluțiilor problemelor (*PEP*) respectiv (*DPEP*).

Pentru a formula o altă funcție gap pentru problema (*PEP*) folosind problema (*DPEP*), sunt amintite câteva definiții (vezi [18, 20, 87, 89, 109]): monotonia și pseudomonotonia unei bifuncții, cvasiconvexitate, explicit cvasiconvexitate, (explicit) cvasiconcavitate, u-hemicontinuitate și l-hemicontinuitate.

Propoziția 3.2.8 (L. Cioban, [49]) *Dacă F este o bifuncție monotonă, atunci $S^{PEP} \subseteq S^{DPEP}$.*

Propoziția 3.2.9 (L. Cioban, [49]) *Fie $F(x, \cdot)$ convexă $\forall x \in X$, $F(\cdot, x)$ u-hemicontinuă $\forall x \in X$ și $\Phi(\cdot, 0)$ proprie, convexă și l-hemicontinuă. Atunci $S^{DPEP} \subseteq S^{PEP}$.*

Observația 3.2.10 (L. Cioban, [49]) *Putem înlocui convexitatea funcțiilor $F(x, \cdot)$ și $\Phi(\cdot, 0)$ cu explicit cvasiconvexitatea funcției $F(x, \cdot) + \Phi(\cdot, 0)$ în Propoziția 3.2.9.*

Problemei de echilibru de tip Minty (*DPEP*) îi atașăm următoarea problemă de optimizare:

$$(P^{DPEP}, \bar{x}) \quad \inf_{x \in X} \{-F(x, \bar{x}) + \Phi(x, 0)\} - \Phi(\bar{x}, 0)$$

unde \bar{x} este fixat. Problema duală Fenchel a problemei (P^{DPEP}, \bar{x}) este (vezi [57, 133]):

$$(D^{DPEP}, \bar{x}) \quad \sup_{x^* \in X^*} \left\{ -\sup_{x \in X} [\langle x^*, x \rangle + F(x, \bar{x})] - (\Phi(\cdot, 0))^*(-x^*) \right\} - \Phi(\bar{x}, 0).$$

Urmând ideile folosite în [2, 3], introducem funcția γ^{DPEP} definită pentru orice $\bar{x} \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$ astfel:

$$\gamma^{DPEP}(\bar{x}) = \inf_{x^* \in X^*, y^* \in Y^*} \left\{ \sup_{x \in X} [\langle x^*, x \rangle + F(x, \bar{x})] + \Phi^*(-x^*, y^*) \right\} + \Phi(\bar{x}, 0),$$

și $\gamma^{DPEP}(\bar{x}) = +\infty$ pentru $\bar{x} \notin \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$.

Corolarul 3.2.11 (L. Cioban, [49]) *Fie X și Y spații reale local convexe separate, $\Phi : X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie și convexă, $F : X \times X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o bifuncție proprie astfel încât pentru orice $\bar{x} \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$, $F(\bar{x}, \bar{x}) = 0$, $\text{dom } \Phi(\cdot, 0) \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot)$ și $-F(\cdot, \bar{x})$ este convexă și continuă într-un punct x din $\text{dom } \Phi(\cdot, 0) \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot)$. Presupunem că una din condițiile de regularitate (RC_i^Φ) , $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Atunci γ^{DPEP} este funcție gap pentru $(DPEP)$.*

Comparăm în cele ce urmează funcția γ^{PEP} cu nou-introdusa funcție, și anume γ^{DPEP} .

Propoziția 3.2.12 (L. Cioban, [49]) *Presupunem că F este o bifuncție monotonă. Atunci are loc*

$$\gamma^{DPEP}(x) \leq \gamma^{PEP}(x), \forall x \in X.$$

În cele ce urmează dăm condiții pentru ca funcția γ^{DPEP} să fie funcție gap pentru problema de echilibru generală de tip Stampacchia, (PEP) .

Teorema 3.2.13 (L. Cioban, [49]) *Fie X și Y spații reale local convexe separate, $\Phi : X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie și convexă, $\Phi(\cdot, 0)$ l-hemicontină, $F : X \times X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o bifuncție proprie și monotonă astfel încât pentru orice $\bar{x} \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$, $F(\bar{x}, \bar{x}) = 0$, $F(x, \cdot)$ convexă $\forall x \in X$, $\text{dom } \Phi(\cdot, 0) \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot)$ și $F(\cdot, \bar{x})$ este convexă și continuă într-un punct $x \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0) \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot)$. Presupunem că una din condițiile de regularitate (RC_i^Φ) , $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Atunci γ^{DPEP} este funcție gap pentru (PEP) .*

Observația 3.2.15 *Remarcăm că am introdus două funcții γ^{PEP} și γ^{DPEP} , care sunt funcții gap pentru problema de echilibru (PEP) în anumite ipoteze. În general aceste funcții nu coincid, chiar dacă toate condițiile din Teorema 3.2.1 și Teorema 3.2.13 sunt îndeplinite.*

Cazuri particulare

În această subsecțiune particularizăm problema $(DPEP)$ și arătăm că redescoperim câteva funcții dual gap pentru problemele de echilibru considerate în literatură [2] și pentru inegalități variaționale care sunt prezentate în Secțiunea 2.2.3.

3.3 Condiții de optim pentru probleme de echilibru

Acest subcapitol este dedicat caracterizării soluțiilor problemei de echilibru generale dar și pentru câteva cazuri particulare ale acesteia, folosindu-ne de proprietățile subdiferențialei convexe în cazul în care lucrăm în ipoteze de convexitate și dacă o condiție de regularitate este îndeplinită. În cazul în care nu este îndeplinită nici o condiție de regularitate vom da condiții secvențiale necesare și suficiente pentru aceste soluții.

3.3.1 Condiții de optim pentru probleme de echilibru bazate pe calcul subdiferențial

În continuare vom prezenta caracterizări ale soluțiilor problemei de echilibru generale prin intermediul subdiferențialei convexe.

Teorema 3.3.1 (L. Cioban, [46]) *Fie X și Y spații reale local convexe separate, $\Phi : X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie și convexă, $F : X \times X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o bifuncție proprie astfel încât pentru orice $\bar{x} \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$, $F(\bar{x}, \bar{x}) = 0$, $\text{dom } \Phi(\cdot, 0) \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot) \neq \emptyset$ și $F(\bar{x}, \cdot)$ este convexă și continuă într-un punct din $\text{dom } \Phi(\cdot, 0) \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot)$. Presupunem că una din condițiile de regularitate (RC_i^Φ) , $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Atunci \bar{x} este o soluție a problemei de echilibru (PEP) dacă și numai dacă*

$$0 \in \partial(F(\bar{x}, \cdot))(\bar{x}) + \text{Pr}_{X^*}(\partial\Phi(\bar{x}, 0)).$$

Cazuri particulare

1. Cazul $f + g \circ A$

Teorema 3.3.3 (L. Cioban, [46]) *Fie X și Y spații reale local convexe separate, $g : Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$, $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie, convexă și $A : X \rightarrow Y$ un operator liniar continuu, îndeplinind $\text{dom } f \cap A^{-1}(\text{dom } g) \neq \emptyset$, $F : X \times X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o bifuncție proprie astfel încât pentru orice $\bar{x} \in \text{dom } f \cap A^{-1}(\text{dom } g)$, $F(\bar{x}, \bar{x}) = 0$, $\text{dom } f \cap A^{-1}(\text{dom } g) \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot) \neq \emptyset$ și $F(\bar{x}, \cdot)$ este convexă și continuă într-un punct din $\text{dom } f \cap A^{-1}(\text{dom } g) \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot)$. Presupunem că una din condițiile de regularitate $(RC_i^{f,g,A})$, $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Atunci \bar{x} este o soluție a problemei de echilibru $(EP)^{f,g,A}$ dacă și numai dacă*

$$0 \in \partial(F(\bar{x}, \cdot))(\bar{x}) + \partial f(\bar{x}) + A^* \partial g(A\bar{x}).$$

2. Cazul $f + g$

Teorema 3.3.5 (L. Cioban, [46]) *Fie X un spațiu real local convex separat, $f, g : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$, două funcții proprii, convexe îndeplinind $\text{dom } f \cap \text{dom } g \neq \emptyset$, $F : X \times X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o bifuncție proprie astfel încât pentru orice $\bar{x} \in \text{dom } f \cap \text{dom } g$, $F(\bar{x}, \bar{x}) = 0$, $\text{dom } f \cap \text{dom } g \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot) \neq \emptyset$ și $F(\bar{x}, \cdot)$ este convexă și continuă într-un punct din $\text{dom } f \cap \text{dom } g \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot)$. Presupunem că una din condițiile de regularitate $(RC_i^{f,g})$, $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Atunci \bar{x} este o soluție a problemei de echilibru $(EP)^{f,g}$ dacă și numai dacă*

$$0 \in \partial(F(\bar{x}, \cdot))(\bar{x}) + \partial f(\bar{x}) + \partial g(\bar{x}).$$

3. Cazul $f + \delta_K$

Teorema 3.3.8 (L. Cioban, [46]) *Fie X un spațiu real local convex separat, $K \subseteq X$ o mulțime convexă nevidă, $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie și convexă îndeplinind $\text{dom } f \cap K \neq \emptyset$, $F : X \times X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o bifuncție proprie astfel încât pentru orice $\bar{x} \in \text{dom } f \cap K$, $F(\bar{x}, \bar{x}) = 0$, $\text{dom } f \cap K \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot) \neq \emptyset$ și $F(\bar{x}, \cdot)$ este convexă și continuă într-un punct din $\text{dom } f \cap K \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot)$. Presupunem că una din condițiile de regularitate $(RC_i^{f,K})$, $i \in \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}$ este îndeplinită. Atunci \bar{x} este o soluție a problemei de echilibru $(EP)^{f,K}$ dacă și numai dacă*

$$0 \in \partial(F(\bar{x}, \cdot))(\bar{x}) + \partial f(\bar{x}) + N_K(\bar{x}).$$

3.3.2 Condiții secvențiale pentru probleme de echilibru

În această secțiune vom da caracterizări pentru soluțiile problemelor de echilibru, caracterizări care au loc în absența condițiilor de regularitate. Ca și instrument de lucru vom folosi condițiile secvențiale date în [28, 29] pentru probleme de optimizare.

Condiții secvențiale pentru problema de echilibru generală

Următorul rezultat folosește condiții secvențiale pentru caracterizarea soluțiilor problemei de echilibru generală (*PEP*).

Teorema 3.3.11 (L. Cioban, [46]) *Fie X un spațiu Banach reflexiv și Y un spațiu Banach, $\Phi : X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie, convexă și inferior semicontinuuă și $0 \in \text{Pr}_Y(\text{dom } \Phi)$, $F : X \times X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o bifuncție proprie astfel încât pentru orice $\bar{x} \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$, $F(\bar{x}, \bar{x}) = 0$, $\text{dom } \Phi(\cdot, 0) \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot) \neq \emptyset$ și $F(\bar{x}, \cdot)$ este convexă și continuă într-un punct din $\text{dom } \Phi(\cdot, 0) \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot)$. Atunci $\bar{x} \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0) \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot)$ este soluție pentru (*PEP*) dacă și numai dacă există $(x_n, y_n) \in (\text{dom } \Phi(\cdot, y) \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot)) \times \text{dom } \Phi(x, \cdot)$, $(x_n^*, y_n^*) \in \partial\Phi(x_n, y_n)$, $z_n^* \in \partial(F(\bar{x}, \cdot))(x_n)$, astfel încât*

$$\begin{aligned} x_n^* + z_n^* &\rightarrow 0, \quad x_n \rightarrow \bar{x}, \quad y_n \rightarrow 0 \quad (n \rightarrow +\infty), \\ \Phi(x_n, y_n) - \langle y_n^*, y_n \rangle - \Phi(\bar{x}, 0) &\rightarrow 0 \quad (n \rightarrow +\infty). \end{aligned}$$

În Teorema 3.3.11 sunt date condiții secvențiale pentru a caracteriza soluțiile problemei de echilibru generală (*PEP*) folosind continuitatea funcției $F(\bar{x}, \cdot)$. În cele ce urmează vom da caracterizări secvențiale pentru caracterizarea soluțiilor problemei de echilibru generală (*PEP*) fără a cere continuitatea funcției F pe a doua variabilă.

Teorema 3.3.13 (L. Cioban, [47]) *Fie X un spațiu Banach reflexiv și Y un spațiu Banach, $\Phi : X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie, convexă și inferior semicontinuuă și $0 \in \text{Pr}_Y(\text{dom } \Phi)$, $F : X \times X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o bifuncție proprie astfel încât pentru orice $\bar{x} \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$, $F(\bar{x}, \bar{x}) = 0$, $F(\bar{x}, \cdot)$ este convexă și inferior semicontinuuă și $\text{dom } \Phi(\cdot, 0) \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot) \neq \emptyset$. Atunci $\bar{x} \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0) \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot)$ este soluție pentru (*PEP*) dacă și numai dacă există $(x_n, y_n) \in \text{dom } \Phi$, $z_n \in \text{dom } F(\bar{x}, \cdot)$, $(x_n^*, y_n^*) \in \partial\Phi(x_n, y_n)$, $z_n^* \in \partial(F(\bar{x}, \cdot))(z_n)$, astfel încât*

$$\begin{cases} x_n^* + z_n^* \rightarrow 0, \quad x_n \rightarrow \bar{x}, \quad y_n \rightarrow 0, \quad z_n \rightarrow \bar{x} \quad (n \rightarrow +\infty), \\ F(\bar{x}, z_n) - \langle z_n^*, z_n - \bar{x} \rangle \rightarrow 0 \quad (n \rightarrow +\infty), \\ \Phi(x_n, y_n) - \langle x_n^*, x_n - \bar{x} \rangle - \langle y_n^*, y_n \rangle - \Phi(\bar{x}, 0) \rightarrow 0 \quad (n \rightarrow +\infty). \end{cases}$$

Condiții secvențiale pentru $\sum f_i$

Considerăm următoarea problemă de optimizare:

$$(P\Sigma) \quad \inf_{x \in X} \left\{ \sum_{i=1}^m f_i(x) \right\}.$$

În cele ce urmează vom deduce pornind de la [54, Teorema 3.4] condiții secvențiale pentru problema de optimizare ($P\Sigma$).

Teorema 3.3.15 (L. Cioban, [47]) *Fie X un spațiu Banach reflexiv, $f_i : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$, $i = 1, \dots, m$, sunt proprii, convexe și inferior semicontinue astfel încât $\bigcap_{i=1}^m \text{dom } f_i \neq \emptyset$. Atunci $\bar{x} \in \bigcap_{i=1}^m \text{dom } f_i$ este soluție pentru (P^Σ) dacă și numai dacă $\exists(x_n^1, \dots, x_n^m) \in \text{dom } f_1 \times \dots \times \text{dom } f_m$, $\exists(x_n^{1*}, \dots, x_n^{m*}) \in \partial f_1(x_n^1) \times \dots \times \partial f_m(x_n^m)$, astfel încât*

$$\begin{cases} x_n^{1*} + \dots + x_n^{m*} \rightarrow 0, x_n^i \rightarrow \bar{x}, i = 1, \dots, m (n \rightarrow +\infty), \\ f_i(x_n^i) - \langle x_n^{i*}, x_n^i - \bar{x} \rangle - f_i(\bar{x}) \rightarrow 0 (n \rightarrow +\infty), i = 1, \dots, m. \end{cases} \quad (3.2)$$

Pentru cazul când $m = 3$ și $f_1(x) = F(\bar{x}, x)$, $f_2 = f(x)$, $f_3 = g(x)$, unde $f, g : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ sunt funcții proprii, convexe și inferior semicontinue, $F : X \times X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ este o bifuncție proprie astfel încât pentru orice $\bar{x} \in \text{dom } f \cap \text{dom } g$, $F(\bar{x}, \bar{x}) = 0$, $\text{dom } f \cap \text{dom } g \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot) \neq \emptyset$ și $F(\bar{x}, \cdot)$ este convexă și inferior semicontinuă, avem următorul rezultat pentru problema de echilibru $(EP)^{f,g}$.

Teorema 3.3.16 (L. Cioban, [47]) *Fie X un spațiu Banach reflexiv, $f, g : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ funcții proprii, convexe și inferior semicontinue, $F : X \times X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o bifuncție proprie astfel încât pentru orice $\bar{x} \in \text{dom } f \cap \text{dom } g$, $F(\bar{x}, \bar{x}) = 0$, $\text{dom } f \cap \text{dom } g \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot) \neq \emptyset$ și $F(\bar{x}, \cdot)$ este convexă și inferior semicontinuă. Atunci $\bar{x} \in \text{dom } f \cap \text{dom } g \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot)$ este soluție pentru $(EP)^{f,g}$ dacă și numai dacă există $(x_n, y_n, z_n) \in \text{dom } F(\bar{x}, \cdot) \times \text{dom } f \times \text{dom } g$, $(x_n^*, y_n^*, z_n^*) \in \partial(F(\bar{x}, \cdot))(x_n) \times \partial f(y_n) \times \partial g(z_n)$, astfel încât*

$$\begin{cases} x_n^* + y_n^* + z_n^* \rightarrow 0, x_n \rightarrow \bar{x}, y_n \rightarrow \bar{x}, z_n \rightarrow \bar{x}, (n \rightarrow +\infty), \\ F(\bar{x}, x_n) - \langle x_n^*, x_n - \bar{x} \rangle \rightarrow 0 (n \rightarrow +\infty), \\ f(y_n) - \langle y_n^*, y_n - \bar{x} \rangle - f(\bar{x}) \rightarrow 0 (n \rightarrow +\infty), \\ g(z_n) - \langle z_n^*, z_n - \bar{x} \rangle - g(\bar{x}) \rightarrow 0 (n \rightarrow +\infty). \end{cases}$$

Teorema 3.3.18 (L. Cioban, [47]) *Fie X un spațiu Banach reflexiv, $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie, convexă și inferior semicontinuă, $K \subseteq X$ o mulțime convexă și închisă, $F : X \times X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o bifuncție proprie astfel încât pentru orice $\bar{x} \in \text{dom } f \cap K$, $F(\bar{x}, \bar{x}) = 0$, $\text{dom } f \cap K \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot) \neq \emptyset$ și $F(\bar{x}, \cdot)$ este convexă și inferior semicontinuă, $\bar{x} \in \text{dom } f \cap K \cap \text{dom } F(\bar{x}, \cdot)$ este soluție pentru $(EP)^{f,K}$ dacă și numai dacă există $(x_n, y_n, z_n) \in \text{dom } F(\bar{x}, \cdot) \times \text{dom } f \times K$, $(x_n^*, y_n^*, z_n^*) \in \partial(F(\bar{x}, \cdot))(x_n) \times \partial f(y_n) \times N_K(z_n)$, astfel încât*

$$\begin{cases} x_n^* + y_n^* + z_n^* \rightarrow 0, x_n \rightarrow \bar{x}, y_n \rightarrow \bar{x}, z_n \rightarrow \bar{x}, (n \rightarrow +\infty), \\ F(\bar{x}, x_n) - \langle x_n^*, x_n - \bar{x} \rangle - F(\bar{x}, \bar{x}) \rightarrow 0 (n \rightarrow +\infty), \\ f(y_n) - \langle y_n^*, y_n - \bar{x} \rangle - f(\bar{x}) \rightarrow 0 (n \rightarrow +\infty), \\ \langle z_n^*, z_n - \bar{x} \rangle \rightarrow 0 (n \rightarrow +\infty). \end{cases}$$

În continuare vom prezenta un exemplu pentru a justifica aplicabilitatea acestor condiții secvențiale.

Exemplul 3.3.19 (L. Cioban, [47]) *Fie $X = \mathbb{R}^2$, $K = -\mathbb{R}_+^2$, $f : \mathbb{R}^2 \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$,*

$f(x) = \begin{cases} x^2 - \sqrt{y}, & y \geq 0 \\ +\infty, & \text{altfel,} \end{cases} \quad F : \mathbb{R}^2 \times \mathbb{R}^2 \rightarrow \overline{\mathbb{R}}, \quad F((\bar{x}, \bar{y}), (x, y)) = \langle (\bar{x}, \bar{y}), (x, y) - (\bar{x}, \bar{y}) \rangle.$ *Se arată că pentru acest caz toate condițiile Teoremei 3.3.18 sunt îndeplinite.*

Facem remarca că dacă particularizăm funcția F , adică $F(\bar{x}, x) = \langle G(\bar{x}), x - \bar{x} \rangle$ pentru toate

rezultatele prezentate în această secțiune vom redescoperi rezultatele considerate pentru inegalități variaționale date în Secțiunea 2.3.

Capitolul 4

Probleme de optimizare și $(0, 2)$ η -probleme de optimizare aproximante

În acest capitol, atașăm unui probleme de optimizare inițiale, o problemă de optimizare aproximantă numită $(0, 2)$ η -problema de optimizare aproximantă. Pentru a demonstra relații între problema de optimizare originală și problema de optimizare aproximantă asociată ei vom folosi noțiuni de convexitate generalizată cum este invexitatea și invexitatea de ordin doi. Vom studia legături între mulțimile soluțiilor admisibile ale celor două probleme dar și între soluțiile optime ale celor două probleme prin intermediul punctelor și ale funcțiilor Lagrange atașate celor două probleme. La final vom atașa problemei originale duala ei și vom arăta că în anumite ipoteze, dacă duala are soluție atunci și $(0, 2)$ η -problema de optimizare aproximantă are soluție și vice versa.

4.1 Introducere și preliminarii

Considerăm problema de optimizare

$$(P) \quad \begin{array}{ll} \min & f(x) \\ \text{a.î.} & x \in X \\ & g(x) \leq 0 \\ & h(x) = 0, \end{array}$$

unde X este submulțime din \mathbb{R}^n și $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ și $g = (g_1, \dots, g_m) : X \rightarrow \mathbb{R}^m$ și $h = (h_1, \dots, h_q) : X \rightarrow \mathbb{R}^q$ sunt trei funcții, $m, n, q \in \mathbb{N}$.

Prin

$$\mathcal{F}(P) := \{x \in X : g(x) \leq 0, h(x) = 0\}$$

notăm mulțimea soluțiilor admisibile ale problemei (P) , și fie funcția $L_P : X \times (\mathbb{R}^m \times \mathbb{R}^q) \rightarrow \mathbb{R}$ definită prin

$$L_P(x, (v, w)) = f(x) + \langle v, g(x) \rangle + \langle w, h(x) \rangle,$$

pentru orice $(x, (v, w)) \in X \times (\mathbb{R}^m \times \mathbb{R}^q)$, și care este funcția Lagrange asociată problemei (P) .

Un punct $(x^0, (v^0, w^0)) \in X \times (\mathbb{R}_+^m \times \mathbb{R}^q)$ se numește punct η pentru L_P dacă

$$L_P(x^0, (v, w)) \leq L_P(x^0, (v^0, w^0)) \leq L_P(x, (v^0, w^0)),$$

pentru orice $(x, (v, w)) \in X \times (\mathbb{R}_+^m \times \mathbb{R}^q)$.

Definim funcțiile $G : X \rightarrow \mathbb{R}^m$, $H : X \rightarrow \mathbb{R}^q$ astfel

$$\begin{aligned} G(x) &:= g(x^0) + [\nabla g(x^0)] \eta(x, x^0) + \frac{1}{2} [\eta(x, x^0)]^T [\nabla^2 g(x^0)] (\eta(x, x^0)), \\ H(x) &:= h(x^0) + [\nabla h(x^0)] \eta(x, x^0) + \frac{1}{2} [\eta(x, x^0)]^T [\nabla^2 h(x^0)] (\eta(x, x^0)), \end{aligned} \quad (4.1)$$

pentru orice $x \in X$.

Fie $\eta : X \times X \rightarrow \mathbb{R}^n$ o funcție, x^0 un punct interior din X . Presupunem că g și h sunt de două ori diferentiabile în x^0 .

Atașăm problemei (P) , problema

$$\begin{aligned} (AP) \quad & \min f(x) \\ & \text{a.î. } x \in X \\ & G(x) \leq 0 \\ & H(x) = 0, \end{aligned}$$

numită $(0, 2)$ η -problema de optimizare aproximantă și vom studia conexiuni între soluțiile optime ale acestei probleme și soluțiile optime ale problemei (P) . Această problemă depinde nu doar de X , f , și g , dar și de x^0 și η .

Fie

$$\mathcal{F}(AP) := \{x \in X : G(x) \leq 0, H(x) = 0\}$$

mulțimea soluțiilor admisibile ale problemei (AP) .

Amintim aici câteva definiții și noțiuni utilizate și care sunt sintetizate în [110], precum invexitate, incavitate, invexitate de ordin doi, incavitate de ordin doi, cvasiinvexitate de ordin doi într-un punct cu privire la o funcție.

Definiția 4.1.3 (L. Cioban, D. Duca, [52]) *Fie X o mulțime nevidă din \mathbb{R}^n , x^0 un punct interior din X , $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție diferentiabilă în x^0 , și $\eta : X \times X \rightarrow \mathbb{R}^n$ o funcție. Spunem că funcția f este avexă în x^0 cu privire la η dacă*

$$f(x) - f(x^0) = \langle \nabla f(x^0), \eta(x, x^0) \rangle, \text{ pentru orice } x \in X. \quad (4.2)$$

Definiția 4.1.8 (L. Cioban, D. Duca, [52]) *Fie X o submulțime nevidă din \mathbb{R}^n , x^0 un punct interior din X , $f : X \rightarrow \mathbb{R}$ o funcție de două ori diferentiabilă în x^0 , și $\eta : X \times X \rightarrow \mathbb{R}^n$ o funcție. Spunem că funcția f este avexă de ordin doi x^0 cu privire la η dacă*

$$f(x) - f(x^0) = \langle \nabla f(x^0), \eta(x, x^0) \rangle + \frac{1}{2} [\eta(x, x^0)]^T [\nabla^2 f(x^0)] (y), \quad (4.3)$$

pentru orice $x \in X$ și $y \in \mathbb{R}^n$.

4.2 Conexiuni între soluțiile admisibile ale (0,2) η -problemei de optimizare aproximante și soluțiile admisibile ale problemei originale

Observăm că mulțimile soluțiilor admisibile ale problemei originale și a aproximantei ei nu sunt legate după cum ne arată câteva exemple. Dar, dacă funcțiile implicate în descrierea celor două probleme îndeplinesc anumite condiții atunci putem stabili legături între soluțiile admisibile ale (0,2) η -problemei de optimizare aproximante și soluțiile admisibile ale problemei originale.

Teorema 4.2.3 (L. Cioban, D. Duca, [52]) *Fie X o submulțime din \mathbb{R}^q , x^0 un punct interior din X , $\eta : X \times X \rightarrow \mathbb{R}^n$, $g : X \rightarrow \mathbb{R}^m$ și $h : X \rightarrow \mathbb{R}^q$ sunt trei funcții. Presupunem că:*

- (i) *g este diferențiabilă de ordin doi în x^0 și incavă de ordin doi în x^0 cu privire la η ;*
- (ii) *h este diferențiabilă de ordin doi în x^0 și are de ordin doi în x^0 cu privire la η .*

Atunci orice soluție admisibilă a problemei (AP) este de asemenea admisibilă pentru problema (P), adică

$$\mathcal{F}(AP) \subseteq \mathcal{F}(P).$$

Teorema 4.2.4 (L. Cioban, D. Duca, [52]) *Fie X o submulțime din \mathbb{R}^n , x^0 un punct interior din X , $\eta : X \times X \rightarrow \mathbb{R}^n$, $g : X \rightarrow \mathbb{R}^m$, $h : X \rightarrow \mathbb{R}^q$ sunt trei funcții. Presupunem că:*

- (i) *g este diferențiabilă de ordin doi în x^0 și invexă de ordin doi în x^0 cu privire la η ;*
- (ii) *h este diferențiabilă de ordin doi în x^0 și are de ordin doi în x^0 cu privire la η .*

Atunci orice soluție admisibilă a problemei (P) este de asemenea admisibilă pentru problema (AP), adică

$$\mathcal{F}(P) \subseteq \mathcal{F}(AP).$$

4.3 Conexiuni între soluțiile optime ale (0,2) η -problemei de optimizare aproximantă și soluțiile optime ale problemei originale

Funcția Lagrange atașată problemei (AP) este notat cu L_{AP} , adică $L_{AP} : X \times \mathbb{R}_+^m \times \mathbb{R}^q \rightarrow \mathbb{R}$ definită astfel: $L_{AP}(x, (v, w)) := f(x) + \langle v, g(x^0) \rangle + \langle \eta(x, x^0), [\nabla g(x^0)]^T(v) \rangle + \frac{1}{2} \langle v, [\eta(x, x^0)]^T [\nabla^2 g(x^0)] (\eta(x, x^0)) \rangle + \langle w, h(x^0) \rangle + \langle \eta(x, x^0), [\nabla h(x^0)]^T(w) \rangle + \frac{1}{2} \langle w, [\eta(x, x^0)]^T [\nabla^2 h(x^0)] (\eta(x, x^0)) \rangle$, pentru orice $(x, (v, w)) \in X \times (\mathbb{R}_+^m \times \mathbb{R}^q)$.

Teorema 4.3.3 (L. Cioban, D. Duca, [52]) *Fie X o submulțime din \mathbb{R}^n și x^0 un punct interior din X , $\eta : X \times X \rightarrow \mathbb{R}^n$, $f : X \rightarrow \mathbb{R}$, $g : X \rightarrow \mathbb{R}^m$, $h : X \rightarrow \mathbb{R}^q$ sunt patru funcții. Presupunem că:*

- (i) $\eta(x^0, x^0) = 0$;
- (ii) *g este diferențiabilă de ordin doi în x^0 și $g_i, i \in I(x^0)$ sunt cvasiinvex de ordin doi în x^0 ;*
- (iii) *h este diferențiabilă de ordin doi în x^0 și h are de ordin doi în x^0 cu privire la η .*

Dacă $(x^0, (v^0, w^0)) \in X \times (\mathbb{R}_+^m \times \mathbb{R}^q)$ este punct șa al funcției Lagrange L_{AP} atașat problemei (AP), atunci x^0 este soluție optimă a problemei (P).

În continuare vom prezenta un exemplu care să arate aplicabilitatea teoremei de mai sus. Exemplul a fost inspirat din [7].

Exemplul 4.3.4 (L. Cioban, D. Duca, [52]) Considerăm problemele de optimizare

$$(P_1) \quad \begin{aligned} \min \quad & f(x) = \frac{1}{2} \arctan^2 x + \arctan x \\ & g(x) = (1 + x^4)(\arctan^2 x - \arctan x) \leq 0 \\ & h(x) = 0, \end{aligned}$$

unde $f, g, h : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$. Remarcăm că $\mathcal{F}(P_1) = \{x \in \mathbb{R}, 0 \leq x \leq \frac{\pi}{4}\}$, și $\bar{x} = 0$ este soluție pentru (P_1) . Considerăm $\eta : \mathbb{R} \times \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $\eta(x, \bar{x}) = \frac{1}{2}(\arctan x - \arctan \bar{x})$. În aceste ipoteze se arată că putem aplica teorema anterioară.

Teorema 4.3.5 (L. Cioban, D. Duca, [52]) Fie X o submulțime din \mathbb{R}^n și x^0 un punct interior din X , $\eta : X \times X \rightarrow \mathbb{R}^n$, $f : X \rightarrow \mathbb{R}$, $g : X \rightarrow \mathbb{R}^m$, $h : X \rightarrow \mathbb{R}^q$ sunt patru funcții. Presupunem că:

- (i) $\eta(x^0, x^0) = 0$;
- (ii) f este invexă în x^0 cu privire la η ;
- (iii) g este diferențiabilă de ordin doi în x^0 și g_i , $i \in I(x^0)$ sunt cvasiinvex de ordin doi în x^0 cu privire la η ;
- (iv) h este diferențiabilă de ordin doi în x^0 și h are de ordin doi în x^0 cu privire la η ;
- (v) este îndeplinită o condiție de regularitate (P) în x^0 ;
- (vi) $[\eta(x, x^0)]^T [\nabla^2 g(x^0)] (\eta(x, x^0)) + [\eta(x, x^0)]^T [\nabla^2 h(x^0)] (\eta(x, x^0)) \geq 0$, pentru orice $x \in X$.

Dacă $x^0 \in X$ este soluție optimă pentru problema (P) atunci există un punct $(v^0, w^0) \in \mathbb{R}_+^m \times \mathbb{R}^q$ astfel încât $(x^0, (v^0, w^0)) \in X \times (\mathbb{R}_+^m \times \mathbb{R}^q)$ este punct șa al funcției Lagrange L_{AP} atașat problemei (AP).

Teorema 4.3.6 (L. Cioban, D. Duca, [52]) Fie X o submulțime din \mathbb{R}^n și x^0 un punct interior din X , $\eta : X \times X \rightarrow \mathbb{R}^n$, $f : X \rightarrow \mathbb{R}$, $g : X \rightarrow \mathbb{R}^m$, $h : X \rightarrow \mathbb{R}^q$ sunt patru funcții. Presupunem că:

- (i) $\eta(x^0, x^0) = 0$;
- (ii) f este diferențiabilă în x^0 și invexă în x^0 cu privire la η ;
- (iii) g este diferențiabilă de ordin doi în x^0 și g_i , $i \in I(x^0)$ sunt cvasiinvex de ordin doi în x^0 cu privire la η ;
- (iv) h este diferențiabilă de ordin doi în x^0 și h are de ordin doi în x^0 cu privire la η ;
- (v) o condiție de regularitate este îndeplinită pentru problema (P) în x^0 ;
- (vi) $[\eta(x, x^0)]^T [\nabla^2 g(x^0)] (\eta(x, x^0)) + [\eta(x, x^0)]^T [\nabla^2 h(x^0)] (\eta(x, x^0)) \geq 0$, pentru orice $x \in X$.

Dacă $x^0 \in X$ este soluție optimă pentru problema (P) atunci x^0 este soluție optimă pentru problema (AP).

Teorema 4.3.7 (L. Cioban, D. Duca, [52]) Fie X o submulțime din \mathbb{R}^n și x^0 un punct interior din X , $\eta, \mu : X \times X \rightarrow \mathbb{R}^n$, $f : X \rightarrow \mathbb{R}$, $g : X \rightarrow \mathbb{R}^m$, $h : X \rightarrow \mathbb{R}^q$, sunt cinci funcții, f diferențiabilă în x^0 , g, h sunt de două ori diferențiabile în x^0 , $G : X \rightarrow \mathbb{R}^m$, $H : X \rightarrow \mathbb{R}^q$ definite de (4.1). Presupunem că:

- (i) $\eta(\cdot, x^0) : X \rightarrow \mathbb{R}^n$ este diferențiabilă în x^0 și $\eta(x^0, x^0) = 0$;
- (ii) $g_i, i \in I(x^0)$ sunt cvasiinvexe de ordin doi în x^0 cu privire la η ;
- (iii) h este avexă de ordin doi în x^0 cu privire la μ ;
- (iv) f, G sunt invexe în x^0 cu privire la μ ;
- (v) H este avexă în x^0 cu privire la μ ;
- (vi) o condiție de regularitate este îndeplinită pentru problema (AP) în x^0 .

Dacă $x^0 \in X$ este o soluție optimă pentru problema (AP) atunci x^0 este soluție optimă pentru problema (P).

4.4 Dualitate

Atașăm problemei (P) problema de optimizare duală

$$(D) \quad \begin{aligned} \max \quad & f(x) + \langle v, g(x) \rangle + \langle w, h(x) \rangle \\ \text{a.î.} \quad & (x, v, w) \in X \times \mathbb{R}^m \times \mathbb{R}^q \\ & -v \leq 0 \\ & \nabla f(x) + [\nabla g(x)]^T(v) + [\nabla h(x)]^T(w) = 0, \end{aligned}$$

unde X este o mulțime deschisă din \mathbb{R}^n și $f : X \rightarrow \mathbb{R}$, $g = (g_1, \dots, g_m) : X \rightarrow \mathbb{R}^m$ și $h = (h_1, \dots, h_q) : X \rightarrow \mathbb{R}^q$ sunt trei funcții diferențiabile.

Notăm prin $\mathcal{F}(D) := \{(x, v, w) \in X \times \mathbb{R}^m \times \mathbb{R}^q : -v \leq 0, \nabla f(x^0) + [\nabla g(x)]^T(v) + [\nabla h(x)]^T(w) = 0\}$, mulțimea soluțiilor admisibile problemei (D).

Teorema 4.4.3 Fie $X \subseteq \mathbb{R}^n$ o mulțime nevidă, deschisă și convexă, x^0 un punct interior din X , $\eta : X \times X \rightarrow \mathbb{R}^n$, $\mu : X \times X \rightarrow \mathbb{R}^q$, $f : X \rightarrow \mathbb{R}$, $g : X \rightarrow \mathbb{R}^m$, $h : X \rightarrow \mathbb{R}^q$ sunt cinci funcții. Presupunem că:

- (i) $\eta(x^0, x^0) = 0$;
- (ii) g este diferențiabilă de ordin doi în x^0 și $g_i, i \in I(x^0)$ sunt cvasiinvexe de ordin doi în x^0 cu privire la η ;
- (iii) h este diferențiabilă de ordin doi în x^0 și h_j sunt funcții avexe de ordin doi în x^0 cu privire la η ;
- (iv) o condiție de regularitate este îndeplinită pentru problema (P) în x^0 ;
- (v) $[\eta(x, x^0)]^T [\nabla^2 g(x^0)](\eta(x, x^0)) + [\eta(x, x^0)]^T [\nabla^2 h(x^0)](\eta(x, x^0)) \geq 0$, pentru orice $x \in X$.

Dacă (x^0, v^0, w^0) este o soluție optimă pentru (D) și dacă există o vecinătate $V \times W$ a punctului (v^0, w^0) și o funcție $\gamma : V \times W \rightarrow X$, diferențiabilă în (v^0, w^0) astfel încât $\gamma(v^0, w^0) = x^0$ și $\nabla f(\gamma(v, w)) + [\nabla g((v, w))](v^0) + [\nabla h((v, w))](w^0) = 0$, pentru orice $(v, w) \in \mathcal{F}(D)$, atunci x^0 este soluție optimă pentru problema (AP) .

Teorema 4.4.4 Fie $X \subseteq \mathbb{R}^n$ o mulțime deschisă și nevidă, x^0 un punct interior din X , $\eta : X \times X \rightarrow \mathbb{R}^n$, $f : X \rightarrow \mathbb{R}$, $g : X \rightarrow \mathbb{R}^m$, $h : X \rightarrow \mathbb{R}^q$ trei funcții. Presupunem că:

- (i) η este diferențiabilă în x^0 și $\eta(x^0, x^0) = 0$;
- (ii) g este diferențiabilă de ordin doi în x^0 și $g_i, i \in I(x^0)$ sunt funcții cvasiinvexe de ordin doi în x^0 cu privire la μ ;
- (iii) h este diferențiabilă de ordin doi în x^0 și h_j sunt funcții avexe de ordin doi în x^0 cu privire la μ ;
- (iv) f este invexă în x^0 cu privire la μ ;
- (v) o condiție de regularitate este îndeplinită pentru problema (AP) în x^0 .

Dacă x^0 este soluție optimă pentru problema (AP) și problema (P) satisface condițiile Kukn-Tucker în x^0 , atunci există un punct (v^0, w^0) astfel încât (x^0, v^0, w^0) este soluție optimă pentru problema (D) .

Bibliografie

- [1] L. Altangerel, *A Duality Approach to Gap Functions for Variational Inequalities and Equilibrium Problems*, Dissertation, 2006
- [2] L. Altangerel, R.I. Boş, G. Wanka, *On gap functions for equilibrium problems via Fenchel duality*, Pacific Journal of Optimization, **2**(3), 667–678, 2006
- [3] L. Altangerel, R.I. Boş, G. Wanka, *On the construction of gap functions for variational inequalities via conjugate duality*, Asia-Pacific Journal of Operational Research, **24**(3), 353–371, 2007
- [4] L. Altangerel, G. Wanka, *Gap functions for vector equilibrium problems via conjugate duality*, Optimization and Optimal Control, Optimization and Its Applications, Springer Verlag, Berlin and Heidelberg, **39**, 185–197, 2010
- [5] Q.H. Ansari, J.C. Yao, *Pre-variational Inequalities in Banach Spaces*, Optimization, Techniques and Applications, **2**, 1165–1172, 1998
- [6] T. Antczak, *An η -approximation method in nonlinear vector optimization*, Nonlinear Analysis: Theory, Methods & Applications, **63**, 225–236, 2005
- [7] T. Antczak, *Saddle-point criteria in an η -approximation method for nonlinear mathematical programming problems involving invex functions*, Journal of Optimization Theory and Applications, **132**, 71–87, 2007
- [8] T. Antczak, *A Second Order η - Approximation Method for Constrained Optimization Problems Involving Second Order Invex Functions*, Applications of Mathematics, **54**(5), 433–445, 2009
- [9] S. Antman, *The influence of elasticity in analysis: modern developments*, Bulletin of the American Mathematical Society, **9**(3), 267–291, 1983
- [10] H. Attouch, M. Théra, *A general duality principle for the sum of two operators*, Journal of Convex Analysis, **3**, 1–24, 1996
- [11] G. Auchmuty, *Variational principles for variational inequalities*, Numerical Functional Analysis and Optimization, **10**(9-10), 863–874, 1989
- [12] A. Auslender, *Optimization. Méthodes Numériques*, Masson, Paris, 1976
- [13] D. Aussel, N. Hadjisavvas, *On quasimonotone variational Inequalities*, Journal of Optimization Theory and Applications, **121**(2), 445–450, 2004
- [14] H.H. Bauschke, P.L. Combettes, *Convex Analysis and Monotone Operator Theory in Hilbert Spaces*, CMS Books in Mathematics/Ouvrages de Mathématiques de la SMC. Springer, New York, 2011
- [15] C.R. Bector, B.K. Bector, *(Generalized)-bonvex functions and second order duality for a nonlinear programming problem*, Congr. Numerantium, **52**, 37–52, 1985
- [16] A. Ben-Israel, B. Mond, *What is invexity?*, The Journal of the Australian Mathematical Society, Series B. Applied Mathematics, **28**, 1–9, 1986

- [17] M. Bianchi, G. Kassay, R. Pini, *Existence of equilibria via Ekeland's principle*, Journal of Mathematical Analysis and Applications, **305**, 502–512, 2005
- [18] M. Bianchi, S. Schaible, *Generalized Monotone bifunctions and equilibrium problems*, Journal of Optimization Theory and Applications, **90**(1), 31–43, 1996
- [19] G. Bigi, M. Castellani, G. Kassay, *A dual view of equilibrium problems*, Journal of Mathematical Analysis and Applications, **342**, 17–26, 2008
- [20] E. Blum, W. Oettli, *From optimization and variational inequalities to equilibrium problems*, The Mathematics Student, **63**(1-4), 123–145, 1994
- [21] H.V. Boncea, D. Duca, *On the η -(1,2) approximated optimization problems*, Carpathian Journal of Mathematics, **28**(1), 17–24, 2012
- [22] J.M. Borwein, A.S. Lewis, *Convex Analysis and Nonlinear Optimization, Theory and Examples*, Springer, 2000
- [23] J.M. Borwein, J.D. Vanderwerff, *Convex Functions: Constructions, Characterizations and Counterexamples*, Cambridge University Press, New York, 2010
- [24] J. M. Borwein, Q. J. Zhu, *Techniques of Variational Analysis*, Springer, 2005
- [25] R.I. Boț, *Conjugate Duality in Convex Optimization*, Lecture Notes in Economics and Mathematical Systems, Vol. 637, Springer-Verlag Berlin Heidelberg, 2010
- [26] R.I. Boț, A.E. Capătă, *Existence results and gap functions for generalized equilibrium problem with composed function*, Nonlinear Analysis: Theory, Methods & Applications, **72**, 316–324, 2010
- [27] R.I. Boț, E.R. Csetnek, *Regularity conditions via generalized interiority notions in convex optimization: new achievements and their relation to some classical statements*, Optimization, **61**(1), 35–65, 2012
- [28] R.I. Boț, E.R. Csetnek, G. Wanka, *Sequential optimality conditions for composed convex optimization problems*, Journal of Mathematical Analysis and Applications, **342**(2), 1015–1025, 2008
- [29] R.I. Boț, E.R. Csetnek, G. Wanka, *Sequential optimality conditions in convex programming via perturbation approach*, Journal of Convex Analysis, **15**(2), 149–164, 2008
- [30] R.I. Boț, S.-M. Grad, *Lower semicontinuous type regularity conditions for subdifferential calculus*, Optimization Methods and Software, **25**(1), 37–48, 2010
- [31] R.I. Boț, S.-M. Grad, G. Wanka, *Duality in Vector Optimization*, Springer, 2009
- [32] R.I. Boț, I.B. Hodrea, G. Wanka, *ε -Optimality conditions for composed convex optimization problems*, Journal of Approximation Theory, **153**, 108–121, 2008
- [33] R.I. Boț, G. Wanka, *A weaker regularity condition for subdifferential calculus and Fenchel duality in infinite dimensional spaces*, Nonlinear Analysis: Theory, Methods & Applications, **64**(12), 2787–2804, 2006
- [34] W.W. Breckner, *Functional Analysis* (in Romanian), Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2009
- [35] W.W. Breckner, *Operational Research* (in Romanian), Universitatea Babeș Bolyai, Cluj-Napoca, 1981
- [36] F.E. Browder, *Existence and approximation of solutions of nonlinear variational inequalities*, Proceeding of the National Academy of Sciences, U.S.A., **56**, 1080–1086, 1966
- [37] A. Brøndsted, *Conjugate convex functions in topological vector spaces*, Matematiskfysiske Meddelelser udgivet af det Kongelige Danske Videnskabernes Selskab, **34**(2), 1–27, 1964

- [38] A. Brøndsted, R.T. Rockafellar, *On the subdifferentiability of convex functions*, Proceedings of the American Mathematical Society, **16**, 605–611, 1965
- [39] R.S. Burachik, V. Jeyakumar, *A new geometric condition for Fenchel's duality in infinite dimensional spaces*, Mathematical Programming, **104**(2-3), 229–233, 2005
- [40] R.S. Burachik, V. Jeyakumar, Z.-Y. Wu, *Necessary and sufficient conditions for stable conjugate duality*, Nonlinear Analysis: Theory, Methods & Applications, **64**(9), 1998–2006, 2006
- [41] A. Cambini, L. Martein, *Generalized convexity and optimality conditions in scalar and vector optimization*, in: Handbook of generalized convexity and generalized monotonicity, Springer, New York, 151–193, 2005
- [42] M. Castellani, G. Mastroeni, *On the duality theory for finite dimensional variational inequalities*, in: F. Giannessi, A. Maugeri (Eds.), Variational Inequalities and Network Equilibrium Problems, Plenum Press, New York, 21–31, 1995
- [43] D. Chan, J.S. Pang, *The generalized quasi-variational inequality problem*, Mathematics of Operations Research, **7**, 211–222, 1982
- [44] G.Y. Chen, C.J. Goh, X.Q. Yang, *On gap functions and duality of variational inequality problems*, Journal of Mathematical Analysis and Applications, **214**(2), 658–673, 1997
- [45] **L. Cioban**, *Duality for an extended equilibrium problem*, submitted to Pacific Journal of Optimization
- [46] **L. Cioban**, *Optimality conditions for equilibrium problems*, Proceedings of the 4th IEEE International Conference on Nonlinear Science and Complexity, Budapest, 6-11 August, 95–98, 2012
- [47] **L. Cioban**, *Sequential optimality conditions for equilibrium problems*, to appear in Annals of the Tiberiu Popoviciu Seminar of Functional Equations, Approximation and Convexity
- [48] **L. Cioban**, *Sequential optimality conditions for variational inequalities*, General Mathematics, Special Issue, **20**(5), 21–30, 2012
- [49] **L. Cioban**, *The dual gap function for an equilibrium problem*, submitted to Optimization
- [50] **L. Cioban**, E.R. Csetnek, *Duality for ε -variational inequalities via the subdifferential calculus*, Nonlinear Analysis: Theory, Methods & Applications, **75**(6), 3142–3156, 2012
- [51] **L. Cioban**, E.R. Csetnek, *Revisiting the construction of gap functions for variational inequalities and equilibrium problems via conjugate duality*, to appear in Central European Journal of Mathematics
- [52] **L. Cioban**, D. Duca, *Optimization problems and $(0,2)$ - η -approximated optimization problems*, Carpathian Journal of Mathematics, **28**(1), 37–46, 2012
- [53] G. Cristescu, L. Lupşa, *Non-Connected Convexities and Applications*, Kluwer Academic Publishers, Dordrecht, 2002
- [54] E.R. Csetnek, *Overcoming the failure of the classical generalized interior-point regularity conditions in convex optimization. Applications of the duality theory to enlargements of maximal monotone operators*, Logos Verlag Berlin, 2010
- [55] N. Dinh, J.J. Strodiot, V.H. Nguyen, *Duality and optimality conditions for generalized equilibrium problems involving DC functions*, Journal of Global Optimization, **48**(2), 183–208, 2010
- [56] D. I. Duca, E. Duca, *Optimization Problems and η -Approximation Optimization Problems*, Studia Universitatis Babeş-Bolyai, Math, **54**(4), 49–62, 2009

- [57] I. Ekeland, R. Temam, *Convex Analysis and Variational Problems*, North-Holland Publishing Company, Amsterdam, 1976
- [58] M. Fabian, P. Habala, P. Hájek, V. Montesinos, V. Zizler, *Banach Space Theory The Basis for Linear and Nonlinear Analysis*, Springer, 2010
- [59] M. Fabian, P. Habala, P. Hájek, V. Montesinos Santaluca, J. Pelant, V. Zizler, *Functional Analysis and Infinite-Dimensional Geometry*, CSM Books in Mathematics/Ouvrages de Mathématiques de la SMC **8**, Springer-Verlag, New York, 2001
- [60] F. Facchinei, J.-S. Pang, *Finite-dimensional Variational Inequalities and Complementarity Problems*, Vol. I, II, Springer Series in Operations Research, Springer-Verlag, New York, 2003
- [61] W. Fenchel, *On conjugate convex functions*, Canadian Journal of Mathematics, **1**, 73–77, 1949
- [62] G. Fichera, *Elastostatic problems with unilateral constraints: the Signorini problem with ambiguous boundary conditions*, Seminari dell'istituto Nazionale di Alta Matematica, 1962/1963, Rome, Edizioni Cremonese, 613–679, 1964
- [63] G. Fichera, *La nascita della teoria delle diseguaglianze variazionali ricordata dopo trent'anni*, Incontro scientifico italo-spagnolo, Roma, 21 ottobre 1993, Atti dei Convegni Lincei, 114, Roma: Accademia Nazionale dei Lincei, 47–53, 1995
- [64] G. Fichera, *Problemi elastostatici con vincoli unilaterali: il problema di Signorini con ambigue condizioni al contorno*, Memorie della Accademia Nazionale dei Lincei, Classe di Scienze Fisiche, Matematiche e Naturali, **7**(2), 91–140, 1964
- [65] G. Fichera, *Sul problema elastostatico di Signorini con ambigue condizioni al contorno*, Rendiconti della Accademia Nazionale dei Lincei, Classe di Scienze Fisiche, Matematiche e Naturali, **34**(2), 138–142, 1963
- [66] F. Giannessi, *A remark on infinite-dimensional variational inequalities* Equilibrium problems with side constraints. Lagrangean theory and duality (Acireale, 1994). Matematiche (Catania), **49**(2), 243–247, 1995
- [67] F. Giannessi, *On some connections among variational inequalities, combinatorial and continuous optimization*, Annals of Operations Research, **58**, 181–200, 1995
- [68] F. Giannessi, *On Minty variational principle*, New Trends in Mathematical Programming, Kluwer, Dordrecht, 1998
- [69] F. Giannessi, *Separation of sets and gap functions for quasi-variational inequalities*, Giannessi, F. (ed.) et al., Variational inequalities and network equilibrium problems. Proceedings of a conference, Erice, Italy, New York, NY: Plenum, 101–121, 1995
- [70] C.J. Goh, X.Q. Yang, *Duality in Optimization and Variational Inequalities*, Taylor & Francis, London, 2002
- [71] M.S. Gowda, M. Teboulle, *A comparison of constraint qualifications in infinite-dimensional convex programming*, SIAM Journal on Control and Optimization, **28**(4), 925–935, 1990
- [72] A. Grad, *Quasi-relative interior-type constraint qualifications ensuring strong Lagrange duality for optimization problems with cone and affine constraints*, Journal of Mathematical Analysis and Applications, **361**(1), 86–95, 2010
- [73] M.A. Hanson, *On Sufficiency of the Kuhn Tucker condition*, Journal of Mathematical Analysis and Applications, **80**, 545–550, 1981

- [74] P.T. Harker, J.S. Pang, *Finite-dimensional variational inequality and nonlinear complementarity problems*, A survey of theory, algorithms and applications, Mathematical Programming Series B, **48**(2), 161–220, 1990
- [75] D.W. Hearn, *The gap function of a convex program*, Operational Research Letter, **82**(2), 67–71, 1981
- [76] E.C. Henkel, C. Tammer, *ε -variational inequalities for vector approximation problems*, Optimization, **38**(1), 11–21, 1996
- [77] E.C. Henkel, C. Tammer, *ε -variational inequalities in partially ordered spaces*, Optimization, **36**(2), 105–118, 1996
- [78] J.-B. Hiriart-Urruty, *ε -subdifferential calculus*, in: J.-P. Aubin, R.B. Vinter (eds.), Convex Analysis and Optimization, Research Notes in Mathematics, **57**, Pitman, Boston, 43–92, 1982
- [79] J.B. Hiriart-Urruty, C. Lemaréchal, *Convex Analysis and Minimization Algorithms I: Fundamentals*, Springer-Verlag, Berlin, 1993
- [80] J.B. Hiriart-Urruty, C. Lemaréchal, *Convex Analysis and Minimization Algorithms II: Advanced theory and bundle methods*, Springer-Verlag, Berlin, 1993
- [81] J.B. Hiriart-Urruty, C. Lemaréchal, *Fundamentals of Convex Analysis*, Springer-Verlag, Berlin, 2001
- [82] A. Ioffe, *Three theorems on subdifferentiation of convex integral functionals*, Journal of Convex Analysis, **13**(3-4), 759–772, 2006
- [83] F.M.O. Jacinto, S. Scheimberg, *Duality for generalized equilibrium problem*, Optimization, **57**(6), 795–805, 2008
- [84] V. Jeyakumar, G. Li, *Stable zero duality gaps in convex programming: complete dual characterizations with applications to semidefinite programs*, Journal of Mathematical Analysis and Applications, **360**(1), 156–167, 2009
- [85] V. Jeyakumar, W. Song, N. Dinh, G.M. Lee, *Stable strong duality in convex optimization*, Applied Mathematics Report AMR 05/22, University of New South Wales, Sydney, Australia, 2005
- [86] V. Jeyakumar, Z.Y. Wu, *A qualification free sequential Pshenichnyi-Rockafellar Lemma and convex semidefinite programming*, Journal of Convex Analysis, **13**(3-4), 773–784, 2006
- [87] S. Karamardian, *Generalized complementarity problem*, Journal of Optimization Theory and Applications, **8**, 161–168, 1971
- [88] W. Karush, *Minima of Functions of Several Variables with Inequalities as Side Constraints*, M.Sc. Dissertation. Department of Mathematics, University of Chicago, Chicago, Illinois, 1939
- [89] G. Kassay, *The Equilibrium Problem and Related Topics*, Risoprint, Cluj, Romania, 2000
- [90] B.T. Kien, G.M. Lee, *An existence theorem for generalized variational inequalities with discontinuous and pseudomonotone operators*, Nonlinear Analysis: Theory, Methods & Applications, **74**(4), 1495–1500, 2011
- [91] D. Kinderlehrer, G. Stampacchia, *An introduction to variational inequalities and their applications*, Pure and Applied Mathematics, Vol. 88. Academic Press, New York, 1980
- [92] I.V. Konnov, S. Schaible, *Duality for equilibrium problems under generalized monotonicity*, Journal of Optimization Theory and Applications, **104**(2), 395–408, 2000
- [93] H.W. Kuhn, A.W. Tucker, *Nonlinear programming*, Proceedings of the second Berkeley Symposium, Berkeley: University of California Press, 481–492, 1951

- [94] S. Kum, G.S. Kim, G.M. Lee, *Duality for ε -variational inequality*, Journal of Optimization Theory and Applications, **139**(3), 649–655, 2008
- [95] C.S. Lalitha, *A note on duality of generalized equilibrium problem*, Optimization Letters, **4**, 57–66, 2010
- [96] C.S. Lalitha, G. Bhatia, *Duality in ε -variational inequality problems*, Journal of Mathematical Analysis and Applications, **356**(1), 168–178, 2009
- [97] T. Larsson, M. Patriksson, *A class of gap functions for variational inequalities*, Mathematical Programming, **64**(1), 53–79, 1994
- [98] G.M. Lee, D.S. Kim, B.S. Lee, G.Y. Chen, *Generalized vector variational inequality and its duality for set-valued mappings*, Applied Mathematics Letters, **11**, 21–26, 1998
- [99] S.J. Li, S.H. Hou, G.Y. Chen, *Generalized differential properties of the Auslender gap function for variational inequalities*, Journal of Optimization Theory and Applications, **124**(3), 739–749, 2005
- [100] M. B. Lignola, *Regularized gap functions for variational problems*, Operations Research Letters, **36**(6), 710–714, 2008
- [101] J.L. Lions, G. Stampacchia, *Inéquations variationnelles non coercives*, Comptes rendus hebdomadaires des séances de l'Académie des sciences, **261**, 25–27, 1965
- [102] J.L. Lions, G. Stampacchia, *Variational inequalities*, Communications on Pure and Applied Mathematics, **20**(3), 493–519, 1967
- [103] O.L. Mangasarian, *Nonlinear Programming*, McGraw-Hill Book Company, New York, NY, 1969
- [104] D.H. Martin, *The essence of invexity*, Journal of Optimization Theory and Applications, **47**, 65–76, 1985
- [105] J.E. Martínez-Legaz, *What is invexity with respect to the same η ?*, Taiwanese Journal of Mathematics, **13**, 753–755, 2009
- [106] J.E. Martínez-Legaz, W. Sosa, *Duality for equilibrium problems*, Journal of Global Optimization, **35**, 311–319, 2006
- [107] J.E. Martínez-Legaz, M. Théra, *ε -subdifferentials in terms of subdifferentials*, Set-Valued Analysis, **4**(4), 327–332, 1996
- [108] G. Mastroeni, *Gap functions for equilibrium problems*, Journal of Global Optimization, **27**(4), 411–426, 2003
- [109] G.J. Minty, *Monotone (non linear) operators in Hilbert space*, Duke Math. Journal, **29**, 341–346, 1962
- [110] S.K. Mishra, G. Giorgi, *Nonconvex Optimization and its Applications - Invexity and Optimization*, Volume 88, Springer - Verlag, Berlin-Heidelberg, 2008
- [111] S.K. Mishra, *Second order invexity and duality in mathematical programming*, Optimization, **42**, 51–69, 1997
- [112] J.J. Moreau, *Fonctions convexes en dualité*, (multigraph), Faculté des Sciences, Séminaires de Mathématiques, Université de Montpellier, Montpellier, 1962
- [113] U. Mosco, *Dual variational inequalities*, Journal of Mathematical Analysis and Applications, **40**, 202–206, 1972
- [114] J.-P. Penot, *Subdifferential calculus without qualification assumptions*, Journal of Convex Analysis, **3**(2), 207–219, 1996

- [115] E.L. Pop, D. Duca, *Optimization problems, first order approximated optimization problems and their connections*, Carpathian Journal of Mathematics, **28**(1), 133–141, 2012
- [116] J. Prapairat, P. Somyot, *Existence of solutions for generalized variational inequality problems in Banach spaces*, Nonlinear Analysis: Theory, Methods & Applications, **74**(3), 999–1004, 2011
- [117] S.M. Robinson, *Composition duality and maximal monotonicity*, Mathematical Programming, **85**, 1–13, 1999
- [118] R.T. Rockafellar, *Conjugate duality and optimization*, Conference Board of the Mathematical Sciences Regional Conference Series in Applied Mathematics, 16, Society for Industrial and Applied Mathematics, Philadelphia, 1974
- [119] R.T. Rockafellar, *Convex Analysis*, Princeton University Press, Princeton, 1970
- [120] R.T. Rockafellar, *Duality and stability in extremum problems involving convex functions*, Pacific Journal of Mathematics, **21**(1), 167–187, 1967
- [121] R.T. Rockafellar, *Duality theorems for convex functions*, Bulletin of the American Mathematical Society, **70**, 189–192, 1964
- [122] T.R. Rockafellar, R.J.-B. Wets, *Variational Analysis*, Springer, 1998
- [123] L. Shizheng, *Necessary and Sufficient Conditions for Regularity of Constraints in Convex Programming*, Optimization, **25**(4), 329–340, 1992
- [124] M. Soleimani-damaneh, *The gap function for optimization problems in Banach spaces*, Nonlinear Analysis: Theory, Methods & Applications, **69**(2), 716–723, 2008
- [125] G. Stampacchia, *Formes bilinéaires coercitives sur les ensembles convexes*, Comptes rendus hebdomadaires des sances de l'Académie des sciences, **258**, 4413–4416, 1964
- [126] L. Thibault, *Sequential convex subdifferential calculus and sequential Lagrange multipliers*, SIAM Journal on Control and Optimization, **35**(4), 1434–1444, 1997
- [127] N. Yamashita, K. Taji, M. Fukushima, *Unconstrained optimization reformulations of variational inequality problems*, Journal of Optimization Theory and Applications, **92**(3), 439–456, 1997
- [128] X.Q. Yang, *On the gap functions of prevariational inequalities*, Journal of Optimization Theory and Applications, **116**(2), 437–452, 2003
- [129] X.Q. Yang, *Vector variational inequality and its duality*, Nonlinear Analysis: Theory, Methods & Applications, **21**, 869–877, 1993
- [130] J.C. Yao, *Variational inequalities with generalized monotone operators*, Mathematics of Operations Research, **19**(3), 691–705, 1994
- [131] Z. Wu, S.Y. Wu, *Gâteaux differentiability of the dual gap function of a variational inequality*, European Journal of Operational Research, **190**(2), 328–344, 2008
- [132] C. Zălinescu, *A comparison of constraint qualifications in infinite-dimensional convex programming revisited*, Journal of Australian Mathematical Society Series B, **40**(3), 353–378, 1999
- [133] C. Zălinescu, *Convex Analysis in General Vector Spaces*, World Scientific, 2002
- [134] J. Zhang, C. Wan, N. Xiu, *The dual gap function for variational inequalities*, Applied Mathematics and Optimization, **48**(2), 129–148, 2003
- [135] D.L. Zhu, P. Marcotte, *An extended descent framework for variational inequalities*, Journal of Optimization Theory and Applications, **80**(2), 349–366, 1994